Ţara noastră aur poartă, noi cerşim din poartă-n poartă

Ieşirea Angliei din UE - lovitura mortală dată globalizării din care câştigă în Europa Germania pag. 9

Este necesară o nouă abordare a Puşcăriilor Româneşti pag. 18

Turismul românesc la răscruce de „vânturi economice“ şi în atenţia „Politicii Stângii Româneşti“ pag. 7

REFLECTOR argeşean

ZIAR DE ATITUDINE, ANALIZE, INVESTIGAŢII ŞI DEZVĂLUIRI

Director: **Dumitru BOŢILĂ** ● Anul XII - **Nr. 347** - 20 pagini - tiraj 2.000 ex. ● **9-23 mai 2017** ● 2 lei ●

„Art. 1 din Constituţie: România este stat naţional, suveran şi independent, unitar şi indivizibil“

Guvernul Grindeanu la 100 de zile de guvernare fructuoasă şi „frâna politică“ pusă de preşedintele Iohannis pag. 20

Greşelile grave ale Preşedintelui în „veghierea Constituţiei“ pag. 3

EDITORIAL

ATAC POLITIC ÎMPOTRIVA PREFECTULUI

Obedienţa „penală“ a prefectului de Argeş - Dragnea

PSD a numit în Argeş în funcţia de prefect pe "obscurul" om politic Dragnea, care de vreo 20 de ani "s-a scăldat" în apele tulburi ale politicii argeşene, strecurându-se precum "o reptilă abilă". Sigur că domnia sa îmi va reproşa că prin cele spuse îl voi ataca pe nedrept. Numai că, nu doresc să-i amintesc domniei sale vremurile când "patrona" o societate care a "păpat" destul de mulţi bani pe timpul când era preşedinte domnul Mihăilescu. Dar trecutul este trecut şi trebuie uitat. Nu ştiu pentru care motive domnia sa a fost numit în importanta funcţie de prefect al judeţului Argeş, în condiţiile în care PSD Argeş dispunea de un "arsenal politic" important şi puternic care foarte mulţi ani şi eforturi, şi-au consumat, pentru ca Argeşul să-şi păstreze locul bine meritat încă din primele luni ale revoluţiei de " judeţ roşu", adică de stânga. Sigur că cei care sunt de stânga, majoritari în politica românească se pot mândri că acest judeţ are în frunte nu marii miliardari, ci o clasă de mijloc considerată de stânga. După ce de la conducerea judeţului a dispărut "gaşca Cioloistă" reprezentată de un reprezentant al PNL Argeş, imediat după alegeri, domnul preşedinte Liviu Dragnea "l-a scos din joben" pe actualul prefect, pe numele său tot Dragnea. Că o fi rudă sau nu, etse o altă problemă. Sigur este însă faptul că Argeşul are aproape 90% dintre primari care fac politică de stânga, iar stânga este asimilată cu art.1 din Constituţie. În acest context, consider că arborarea drapelului UE, disproporţionat faţă de importanţa tricolorului trebuie azi să constituie pentru domnul prefect Dragnea dar şi pentru domnul preşedinte al CJ, Manu, o preocupare politică majoră în abordarea politicii de stânga a naţiunii române. De aceea, majoritatea cetăţenilor care respectă cu sfinţenie simbolurile naţionale definite în constituţie, nu văd cu ochi buni motivele pentru care actualul prefect şi actualul preşedinte al CJ Argeş, a dat importanţă deosebită la fel ca cea dată tricolorului, arborând sfidător aşa-zisul drapel UE care în realitate nu există.

(continuare în pagina 2)

Propunerile noastre pentru LOTO 6/49: 36 19 27 37 24 26

Citeşte-l şi dă-l mai departe!

(urmare din pagina 1)

Ce ar trebui să ştie şi prefectul de Argeş dar şi preşedintele CJ Argeş

În primul rând, ar trebui să ştie că legea fundamentală a României, la art.1, spune fără echivoc: "România este stat național, suveran şi independent, unitar şi indivizibil". De asemeni, articolul 2 -Suveranitatea, precizează că aceasta aparține poporului român şi nu popoarelor din UE. Aşa scrie cartea. Numai că domnul prefect şi domnul preşedinte sunt doi analfabeți politici care nu ştiu să citească legea fundamentală pentru care au depus un jurământ sacru care cu neobrăzare îl încalcă. Tot în acest art.2 privind suveranitatea, se precizează: "care o exercită prin organele sale reprezentative alese liber". Poate că după ce va citi cele scrise în rândurile de față, cei doi domni se vor trezi din obediența pe care o au față de o uniune de state care au drept scop armonizarea politicilor economice. Se pare că cei doi domni politicieni nu au învățat nimic din evenimentele politice Europene din care rezultă fără echivoc că din această uniune sunt doar unele țări care conduc şi beneficiază de plus valoarea pe care capitalismului rapace European o desfăşoară împotriva capitalului românesc. De aceea trebuie să atragem atenția domnilor preşedinți de județ, că totuşi, România şi românii țin la țara lor, aşa cum este ea creată de Dumnezeu venerând milioanele de morți în decursul mileniilor când ne-am definit ca națiune. În acest context, pe teritoriul actual al României, au existat bărbați de stat care şi-au jertfit viața şi familia pentru credința străbună şi pentru pământul românesc. Numai că, aceşti doi analfabeți politici şi istorici aflați vremelnic în fruntea județului nu cunosc cine am fost, cine suntem şi ce sacrificii s-au făcut pentru a viețui pentru veşnicie pe teritoriul stabilit de hotarele prin tratatele încheiate după primul război mondial. Trebuie precizat faptul că domnul Adrian Năstase, de altfel un politician de marcă al României, a contribuit decisiv la mințirea poporului român, atunci când a organizat în frauda poporului român referendumul din toamna anului 2003. De aceea, credem că domnul Adrian Năstase ar trebui să ceară iertare în genunchi poporului român pentru netrebnicia făcută atunci când, datorită unor interese personale, a vândut petrolul, cea mai mare bogăție a țării, unei puteri austro-ungare cu consecințele economice grave asupra României.

Tratatul de la Lisabona din 1 Decembrie 2009 - piatră fundamentală a trecerii României ca o colonie a marilor țări occidentale

Poate va citi aceste lucruri şi domnul prefect Dragnea. În acest context, îi prezentăm pe scurt "conținutul Tratatului de la Lisabona". Acest tratat smnat şi de România în anul 2009, după ce în prealabil, la 1 ianuarie 2007 ne-am bucurat enorm că am intrat în UE, care ne-a furat totul. Ne-a furat familia tradițional românească, ne-a furat bogățiile solului şi subsolului, ne-a furat şi distrus fabricile şi uzinele, aruncând pe drumuri în decurs de 10-15 ani, cca. 4-5 milioane de angajați calificați şi unii dintre ei producând plus valoare nu pentru România ci pentru puternicele 15 țări ale Europei. Tratatul de la Lisabona reprezintă o reverberație a nemulțumirilor chiar unor popoare care au semnat Tratatul de la Mastrick din 1992, sau tartatul de la Roma din 1957. Deci, Tratatul de la Lisabona s-a dorit să fie un tratat "mai omenos" față de România, în sensul că în cuprinsul acestui tratat se face o apreciere importantă privind "rolul Parlamentelor naționale". Am făcut această discuție geopolitică pentru a trece la semnalul pe care dorim să îl transmitem celor doi decidenți politici ai partidului de stânga, cu privire la "ilegalitatea arborării drapelului UE care nu este trecut în Tratatul de la Lisabona, alături de drapelul tricolor". Doar la noi se poate întâmpla aşa ceva când fostul preşedinte Traian Băsescu dar şi actualul preşedinte Iohannis, apare în lumina reflectoarelor având în spate tricolorul şi drapelul UE, lucru care este ilegal. Pentru acest lucru, îi amintim domnului prefect al județului Argeş, Dragnea, prevederile legii nr.75/1994 privind arborarea drapelului tricolor. Nu o să vedeți de exemplu, în unele județe "nici picior de drapel al UE", ci doar drapelul tricolor. De aceea, amintim domnului prefect prevederile legii nr.75/1994, prin care "constituie infracțiune următoarele fapte": a) nearborarea drapelului României de autoritățile şi instituțiile publice; b) arborarea drapelului sau fanionul altui stat şi cu alte ocazii sau în alte condiții prevăzute de lege. Adică, pentru înțelegere: când este ziua Europei sau când este o zi care defineşte politica acestui conglomerat de state care este UE, în ziua respectivă se pot arbora aşa-zisul drapel UE, dar să arborezi drapelul României în aceleaşi condiții ca drapelul NATO sau drapelul ue la unitățile militare, acest lucru reprezintă o încălcare a prevederilor constituționale. Îi amintim domnului prefect de Argeş punctul "c) arborarea drapelului la sediul primăriilor, Consiliilor județene şi al prefecturilor, în alte condiții decât cele prevăzute de lege". Ori legea fundamentală, la art. 12, spre ştiința prefectului de Argeş precizează faptul că drapelul tricolor reprezintă simbolurile naționale. Ori, aşa-zisul drapel UE nu este trecut în constituția noastră şi nici în constituția Franței sau Germaniei sau Angliei. De aceea, credem că a venit timpul ca Argeşul, primul județ de stânga majoritar din peisajul politic românesc, drapelul tricolor să reprezinte mândria neamului românesc, iar autoritățile locale sunt obligate să îl respecte. Amintim în acest sens, obedientul primar de la Miceşti, care probabil că mama sa l-a născut pe meleaguri Bruxellesse şi nu aici, în podgoria Miceştiului. Altfel, nu ne putem imagina motivul pentru care drapelul UE este arborat la acelaşi nivel de cinste ca tricolorul. Iar despre acest lucru mai putem discuta şi în numerele viitoare.

DUMITRU CÂRCENI

Lecţie juridică pentru actualul preşedinte al României

Greşelile grave ale Preşedintelui României în „veghrea Constituţiei“

Art.80- Rolul Preşedintelui

(1) Preşedintele României reprezintă statul român şi este garantul independenţei naţionale, al unităţii şi al integrităţii teritoriale a ţării.

(2) Preşedintele României veghează la respectarea Constituţiei şi la buna funcţionare a autorităţilor publice. În acest scop, Preşedintele exercită funcţia de mediere între puterile statului, precum şi între stat şi societate.

Ce face în schimb Preşedintele?

Începând cu numărul de faţă, pentru că domnul Preşedinte Iohannis citeşte în româneşte şi gândeşte în nemțeşte, în timpul exercitării funcţiei de preşedinte, face grave greşeli de interpretare a Constituției. Pentru faptul că are în subordine serviciile de coerciție ale statului, printre care Parchetul DNA, încalcă grosolan prevederile art.80 alin 1 şi 2. Că aşa stau lucrurile, îi amintim domnului preşedinte, cu tot „respectul românesc“, pe care i-l acordăm, că încalcă grav art.1 din legea fundamentală, definitoriu pentru art.80. În acest articol, se precizează clar „garantul independenţei naţionale“. Oare domnul preşedinte care a fost împins în fruntea statului român de „serviciile occidentale“ prin alegerile din 2014, precum şi de către marile puteri occidentale interesate de dispariția României ca putere politică, economică şi militară, având în vedere populația de peste 23 milioane de cetățeni, cât era la 22 decembrie 1989. Îl întrebăm pe domnul preşedinte în ce mod respectă „statul național“ stabilit pentru totdeauna după primul război mondial. Oare cum vede domnul preşedinte Iohannis noțiunea de suveranitate şi independență? Aceasta în condițiile în care, deşi conform prevederilor Tratatului de la Lisabona din 2009, la art.50 precizează: „orice stat membru, poate hotărâ în conformitate cu normele sale constituționale să se retragă din uniune“. Ori, domnul preşedinte Iohannis, în afară de a-şi plimba soția la adunările normale la Consiliul Europei, manifestă o obediență criminală față de interesele statului şi poporului român. Domnia sa, de doi ani de când este preşedinte, în afară de a fi „un servil al intereselor Germaniei“ nu îl interesează poporul român pe care îl consideră doar un popor de cetățeni proşti. Fac această precizare datorită faptului că anul acesta s-au împlinit 100 ani de la declanşarea primului război mondial care a statuat ireversibil independența şi granițele statului român. În aceste condiții, deşi această independență şi suveranitate a fost înfăptuită de doi nemți patrioți respectiv Regele Carol I şi Regele Ferdinand, ceea ce face în prezent Preşedintele Iohannis este o adevărată trădare față de art.1 din Constituție. De aceea, în calitate de cetățean al acestei țări şi fost colonel al armatei române care am semnat să îmi apăr țara chiar cu prețul vieții, am dreptul să-i pun aceste întrebări, cum de altfel, în ultimii ani i le-au pus şi membri ai Academiei Române prin semnătura celor 80 de academicieni dar şi din partea unor oameni politici pe posturile de radio şi televiziune. Numai că, domnule preşedinte, cum spune un vechi proverb românesc, (care nu ştiu dacă există şi la nemți), „apa trece, pietrele rămân“. Dvs. veți dispărea din istoria României şi cu tot interesul manifestat de dvs., poporul român va rămâne tot în granițele stabilite prin Tratatul de la Trianon. Sigur că ultima perioadă sunt voci din afara granițelor care doresc schimbarea acestui tratat şi implicit dezlipirea Transilvaniei - provincie dacică milenară, din trupul României. Să nu se înțeleagă că aceasta este o problemă de naționalism şi v-aş ruga să o tratați ca o problemă „națională“ intrând în atribuțiunile dvs. conform art.80 şi art.1 din Constituție. Tot mai frecvent, pasivitatea dvs. privind lobby-ul făcut din exteriorul granițelor de unele puteri care au interes de dezmembrare a statului românnu au un răspuns coerent şi ferm, cum normal ar trebui să existe din partea celui care poporul român l-a ales în fruntea sa. Faptul că acceptați tacit ca peste 5-6 milioane de români să plece peste graniță, stabilindu-şi în unele țări bogate domiciliul, faptul că floarea intelectualității pleacă să lucreze în unele țări unde salariul este dublu, triplu sau mai mult, dovedeşte că sunteți interesat în distrugerea ființei naționale, încălcând grav atât interesele economice ale României prin acela că aceşti oameni pregătiți din contribuția românilor statornici, vor produce plus valoarea în alte țări. Iar dvs. nu vedeți, de parcă a-ți avea „orbul găinilor“. Oare nu vedeți cum firmele şi facultățile multor țări din Europa şi America vin şi iau floarea culturii şi intelectualității din România prin diverse societăți comerciale de selecție - şi dvs. tăceți. Dvs. tăceți acceptând politica greşită a Germaniei privind migrația unor cetățeni din zonele de conflict pe care nu noi, statul român, le-am generat, ci marile puteri din Europa şi respectiv marea putere americană, care doresc „totul sau nimic“, indiferent de costurile umane şi economice. Şi dvs. tăceți, domnule preşedinte.

Greşeala importantă privind funcţionarea autorităţilor publice

La alin. (2) se precizează cu claritate, rolul pe care dvs. ar trebui să îl aveți privind „medierea între funcționarea puterilor statului“. Dar şi între stat şi societate. Dar dvs. ce a-ți făcut de la venirea la putere? Încă din primele zile, v-ați manifestat intenția dictatorială prin: „Eu vreau Guvernul meu“, „Eu vreau Parlamentul meu“, şi nu în ultimul rând, grija pentru soția dvs., care de altfel este o doamnă onorabilă şi pe care o împingeți ilegal în jocul dvs. greşit, prin aşa-zisa „instituția primei doamne“ pe care unele posturi obediente greşit o promovează. Ce fel de mediere faceți dvs., domnule preşedinte? Probabil faceți o mediere dictatorială pe care Germania a cunoscut-o imediat după anul 1930 cu efecte dezastruoase pentru omenire. Unde este medierea între dvs. şi cetățeni? Noi spunem că aceasta lipseşte cu desăvârşire, fapt dovedit de respingerea unor proiecte de lege privind măsuri de creştere a salariului şi a pensiilor. Măsurile dvs. de creşterea cheltuielilor militare prin alocarea a 2% din PIB pentru înarmarae României, în condițiile în care câteva milioane de oameni: țigani, rudari şi oameni simpli şi vârstnici, nu au acces la sănătate decât teoretic, care nu au posibilitate la sănătate decât prin medicamente generice şi nu în ultimul rând, prin subordonarea economiei româneşti Directivelor UE care nu sunt doar anticonstituționale, ci chiar criminale. UE, pe care dvs. o sprijiniți, conduce destinele României prin directive UE, iar în fruntea acestui mare organism se află Germania şi state majoritare care au origine germanică, respectiv Polonia, Austro-Ungaria, Cehia şi altele. Eu nu vreau ca dvs. să fiți un naționalist român, pentru că nici nu vreți, iar fibra dvs. de neamț nu vă permite. Numai că, ar trebui să aveți puțină decență şi un dram de respect față de poporul român care a acceptat şi iubit poporul german, încă de pe timpul cavalerilor teutoni. Acestea sunt doar câteva elemente în serialul pe care doresc să îl fac în calitatea mea de fost semnatar al jurământului depus față de România şi pe care m-am obligat să îl servesc până la moarte, ceea ce dvs. se pare că nu prea faceți.

COL. (R) DUMITRU CÂRCENI

Ce este „RĂSPUNDEREA SOLIDARĂ“ prezentată în Noul Cod de Procedură Fiscală?

În cursul anului 2015, prin Legea nr.358/2015 publicată în MO nr. 988/31.12.2015, a apărut o lege foaret importantă privind modul în care persoanele juridice dar şi fizice îşi reglementează rapoartele juridice fiscale. În acest sens, subiectele raportului juridic fiscal sunt: statul, unităţile administrativ teritoriale ale sale sau subdiviziunile teritoriale, precum şi societăţile comerciale dar şi contribuabilii plătitori de taxe şi impozite. Conform acestei legi, atât statului cât şi contribuabililor plătitori de taxe şi impozite le revin importante sarcini. Numai că statul este reprezentat de Ministerul Finanţelor Publcie prin instituţia sa fundamentală ANAF cu unităţile subordonate. De aceea, de la început trebuie să facem o precizare foarte importantă în sensul că prevederile Noului Cod de Procedură Fiscală sunt obligatorii atât de către Ministerului Finanţelor prin ANAF, cât şi contribuabilului plătitor de taxe şi impozite. Niciunul dintre cei doi subiecţi nu au vreo întâietate sau vreo prioritate, ambii fiind obligaţi în numele statului să respecte legea şi prevederile legale statuate în acest Cod de Procedură Fiscală.

Capitolul II NCPF - Dispoziţii generale privind Raportului Sarcinii Fiscale

După cum se poate observa, legiuitorul a început încă de la art.21 să stabilească câteva probleme fundamentale financiare, cum ar fi: art.22- stingerea creanțelor fiscale; art.23-preluarea obligațiilor fiscale; art. 24-garantarea obligațiilor fiscale şi art. 25- intitulat "răspunderea solidară" întărită de prevederile art.26 "dispoziții speciale privind stabilirea răspunderii". Pentru a fi pe înțelesul atât a organelor fiscale dar şi a contribuabililor înființați în societăți comerciale, prezentăm conținutul celor două articole care sunt deosebit de importante şi pe care organele fiscale, locale, județene şi naționale ale ANAF-ului, le încalcă tendențios încercând să obțină chiar fraudulos pentru stat unele venituri necuvenite. Aceasta în condițiile în care însăşi Ministerul Finanțelor, suntem convinşi că nu încearcă să încalce legea pin nerespectarea art. 25 şi art. 26 NCPF. De aceea, vom prelua în numărul de față prevederile celor două articole care ar trebui să constituie un subiect de reflexie pentru funcționarii ANAF. De la început, dorim să atragem atenția asupra unui lucru foarte important al art.25-răspunderea solidară. Ceea ce străbate ca un fir roşu aceste două articole, este modul în care legiuitorul a stabilit fără echivoc că: răspunderae solidară cu debitorul care este statul prin ANAF, are loc din partea unor categorii de persoane nominalizate în art. 25 "răspunderea solidară".

Art. 26 - „Răspunderea solidară“ prezentată în NCPF

(1) Răspund solidar cu debitorul următoarele persoane:

a) asociații din asocierile fără personalitate juridică, inclusiv membrii întreprinderilor familiale, pentru obligațiile fiscale datorate de acestea, în condițiile prevăzute la art. 20, alături de reprezentanții legali care, cu rea-credință, au determinat nedecla-rarea şi/sau neachitarea obligațiilor fiscale la scadență;

b) terții popriți, în situațiile prevăzute la art. 236 alin. (9), (11), (13), (14) şi (18), în limita sumelor sustrase indisponibilizării;

c) reprezentantul legal al contribuabilului care, cu rea-credință, declară băncii, potrivit art. 236 alin. (14) lit. a), că nu deține alte disponibilități băneşti.

(2) Pentru obligațiile de plată restante ale debitorului declarat insolvabil în condițiile prezentului cod, răspund solidar cu acesta următoarele persoane:

a) persoanele fizice sau juridice care, anterior datei declarării insolvabilității, cu rea-credință, au dobândit în orice mod active de la debitorii care şi-au provocat astfel insolvabilitatea;

b) administratorii, asociații, acționarii şi orice alte persoane care au provocat insolvabilitatea persoanei juridice debitoare prin înstrăinarea sau ascunderea, cu rea-credință, sub orice formă, a activelor debitorului;

c) administratorii care, în perioada exercitării mandatului, cu rea-credință, nu şi-au îndeplinit obligația legală de a cere instanței competente deschiderea procedurii insolvenței, pentru obligațiile fiscale aferente perioadei respective şi rămase neachitate la data declarării stării de insolvabilitate;

d) administratorii sau orice alte persoane care, cu rea-credință, au determinat nedeclararea şi/sau neachitarea la scadență a obligațiilor fiscale;

e) administratorii sau orice alte persoane care, cu rea-credință, au determinat restituirea sau rambursarea unor sume de bani de la bugetul general consolidat fără ca acestea să fie cuvenite debitorului.

(3) Persoana juridică răspunde solidar cu debitorul declarat insolvabil în con-dițiile prezentului cod sau declarat insolvent dacă, direct ori indirect, controlează, este controlată sau se află sub control comun cu debitorul şi dacă este îndeplinită cel puțin una dintre următoarele condiții:

a) dobândeşte, cu orice titlu, dreptul de proprietate asupra unor active de la debitor, iar valoarea contabilă a acestor active reprezintă cel puțin jumătate din valoarea contabilă a tuturor activelor dobânditorului;

b) are sau a avut raporturi contractuale cu clienții şi/sau cu furnizorii, alții decât cei de utilități, care au avut sau au raporturi contractuale cu debitorul în proporție de cel puțin jumătate din totalul valoric al tranzacțiilor;

c) are sau a avut raporturi de muncă sau civile de prestări de servicii cu cel puțin jumătate dintre angajații sau prestatorii de servicii ai debitorului.

(4) în înțelesul alin. (3), termenii şi expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

a) control - majoritatea drepturilor de vot, fie în adunarea generală a asociaților unei societăți ori a unei asociații sau fundații, fie în consiliul de administrație al unei societăți ori consiliul director al unei asociații sau fundații;

b) control indirect - activitatea prin care o persoană exercită controlul prin una iau mai multe persoane.

(5) Răspunderea persoanelor prevăzute de prezentul articol priveşte obligațiilor fiscale principale şi accesorii ale perioadei pentru care au avut calitatea ce a Itat la baza atragerii răspunderii solidare.

Prezentarea art. 26. Dispoziţii speciale privind stabilirea răspunderii

(1) Răspunderea persoanelor prevăzute la art. 25 se stabileşte prin decizie emisă de organul fiscal competent pentru fiecare persoană fizică sau juridică în parte. Decizia este act Administrativ fiscal potrivit prezentului cod.

(2) înaintea emiterii deciziei prevăzute la alin. (1), organul fiscal efectuează audierea persoanei potrivit art. 9. Persoana are dreptul să îşi prezinte în scris punctul de vedere, în termen de 5 zile lucrătoare de la data audierii.

(3) Prin excepție de la prevederile art. 9 alin. (4) este nulă decizia de atragerea răspunderii solidare emisă fără audierea persoanei căreia i s-a atras răspun-derea. Dispozițiile art. 9 alin. (3) rămân aplicabile.

(4) Decizia prevăzută la alin. (1) cuprinde, pe lângă elementele prevăzute la art. 46, şi următoarele:

a) datele de identificare a persoanei răspunzătoare;

b) datele de identificare a debitorului principal;

c) cuantumul şi natura sumelor datorate;

d) termenul în care persoana răspunzătoare trebuie să plătească obligația debitorului principal;

e) temeiul legal şi motivele în fapt ale angajării răspunderii, inclusiv opinia organului fiscal motivată în drept şi în fapt cu privire la punctul de vedere al persoanei.

(5) Răspunderea se stabileşte atât pentru obligația fiscală principală, cât şi pentru accesoriile acesteia.

(6) în scopul aplicării măsurilor de executare silită decizia prevăzută la alin. (1) devine titlu executoriu la data împlinirii termenului de plată prevăzut la art. 156 alin. (1).

(7) Stingerea creanțelor fiscale prin oricare modalitate prevăzută de prezentul cod liberează față de creditor pe debitor sau, după caz, pe celelalte persoane răspunzătoare solidar.

(8) Ori de câte ori Codul fiscal sau alte acte normative care reglementează creanțe fiscale prevăd răspunderea solidară a două sau mai multor persoane pentru aceeaşi creanță fiscală, titlul de creanță fiscală se emite pe numele fiecărei persoane cu menționarea şi a celorlalte persoane care răspund solidar pentru creanța respectivă.

(9) Procedura de atragere a răspunderii solidare se aprobă astfel:

a) prin ordin al preşedintelui A.N.A.F., în cazul creanțelor fiscale administrate de organul fiscal central;

b) prin ordin al ministrului dezvoltării regionale şi administrației publice, cu avizul Ministerului Finanțelor Publice, în cazul creanțelor fiscale administrate de organele fiscale locale.

D. BOŢILĂ

Franţa, de la dezastrul din 1789... la măreţia agresivă din 2017

Să discuţi despre Franţa este o problemă destul de delicată, datorită contradicţiilor deosebite în ceea ce priveşte actuala constituţie, care derivă din "Declaraţia drepturilor omului" din 26 august 1789, dată când s-a cântat pentru prima dată imnul naţional Marsieza, care şi acum după peste 200 ani, francezii îl cântă şi îl venerează cu pioşenie. Am făcut aceste precizări, datorită faptului că legea noastră fundamentală, Constituţia, adoptată la 21 noiembrie 1991 şi modificată 11 ani mai târziu la 19 octombrie 2003, având modificări de esenţă, care aproape schimbă în totalitate conţinutul. Am convingerea că legiuitorii români din perioada anilor 1990-1991 au elaborat o constituţie mult mai corectă şi mai aproape de principiile democratice, Franţa considerându-se o ţară cu o conducere prezidenţială, în timp ce constituţia noastră este o ţară semiprezidenţială în care cele trei puteri ale statului sunt independente. Este vorba de, la noi, puterea legislativă, reprezentată de Parlament, puterea executivă reprezentată de preşedinţie şi Guvern, şi nu ultima, puterea judecătorească care are două componente: Curtea Constituţională şi Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie. Dorim să facem precizarea asupra faptului că CSM nu face parte din nicio putere a statului, ci acest CSM are rol doar de garantare a independenţei justiţiei. Conform art.126 din legea fundamentală, "justiţia se realizează prin Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie", dublată de celelalte instanţe judecătoreşti. Deci este total greşit când ne adresăm Consiliului Superior al Magistraturii când este vorba de înfăptuirea actului juridic. Deci, CSM este un "amalgam de reprezentanţi" care nu au altceva de făcut decât să constate greşelile judecătorilor şi procurorilor. În schimb, Constituţia Franţei are la bază doar puterile dictatoriale ale preşedintelui, care în decursul articolelor îşi arată muşchii faţă de justiţie, dovedind faptul că deşi este democratică străduindu-se să respecte declaraţia din anul 1789, după 200 de ani Franţa este doar o dictatură, nu doar de faţadă, puterile preşedintelui francez fiind aproape nelimitate. Dacă la începutul anilor 1991 respectul faţă de legea fundamentală şi faţă de naţiune un principiu suprem, prin modificările făcute îna nul 2003, România a devenit fără niciun dubiu, o colonie a cloerlalte state Europene dominante şi nimeni din clasa politică nu ia atitudine, nici chiar Curtea Constituţională, care "este garantul supremaţiei constituţiei". Ceea ce doresc să atrag atenţia cititorilor, privind unele prevederi ale Constituţiei Franţei, este art.88-6 şi 88-7. În aceste două articole, spre deosebire de obedienţa modificării constituţiei din 2003, Adunarea Naţională Franceză se poate opune unor acte legislative Europene şi pot introduce acţiune împotriva unui act legislativ. De aceea, de întrebăm: oare de ce în ultimii 15 ani nicio cameră din Parlamentul României nu a introdus vreo acţiune împotriva unui act legislativ Euopean. Paralamentul nostru obedient penal, s-a aplecat întotdeauna în faţa a tot ceea ce vine din partea celor 15 ţări fondatoare, tarnsformând România într-un "paşalâc UE". Această obedienţă a Parlamentului României încalcă grav art. 1 care este de nemodificat sau de nerevizuit în ceea ce priveşte suveranitatea, independenţa şi lucrul cel mai important, faţă de celelalte ţări, România a fost de cca. 15 ani "stat naţional" şi nu multinaţional, cum doreşte actualul preşedinte în mod penal să transforme România. Prin cele spuse mai sus, poate şi domnul actualul preşedinte, care doreşte să păcălească naţiunea română prin obţinerea unui nou mandat pentru ca apoi, cu ajutorul unor trădători de ţară din cadrul Partidului Naţional Liberal, de teapa lui Gorghiu, Blaga, şi ceilalţi care prin trădare de ţară doresc chiar dezmembrarea teritorială a naţiunii române.

DECLARAŢIA DREPTURILOR OMULUI ŞI ALE CETĂŢEANULUI DIN 26 AUGUST 1789

Reprezentanţii poporului francez, constituiţi în Adunare Naţională, considerând că necunoaşterea, uitarea sau nesocotirea drepturilor omului sunt singurele cauze ale relelor publice şi ale corupţiei guvernelor, au hotărât să expună, într-o declaraţie solemnă, drepturile naturale, inalienabile şi sacre ale omului, pentru ca această declaraţie, prezentată constant tuturor Membrilor corpului social, să le amintească necontenit care le sunt drepturile şi îndatoririle; pentru ca actele puterii legiuitoare şi ale celei executive, ce pot fi oricând raportate la scopul oricărei instituţii politice, să fie mai respectate; pentru ca reclamaţiile cetăţenilor, întemeiate de acum pe nişte principii simple şi de netăgăduit, să tindă întotdeauna la menţinerea Constituţiei şi a fericirii tuturor. În consecinţă, Adunarea Naţională recunoaşte şi declară, în prezenţa şi sub auspiciile Fiinţei supreme, următoarele drepturi ale omului şi ale cetăţeanului.

I - Oamenii se nasc şi rămân liberi şi egali în drepturi. Deosebirile sociale nu se pot baza decât pe utilitatea obştească.

II - Scopul oricărei asociaţii politice este conservarea drepturilor naturale şi imprescriptibile ale omului. Aceste drepturi sunt libertatea, proprietatea, siguranţa şi rezistenţa la opresiune.

III - Naţiunea este sursa esenţială a principiului oricărei suveranităţi. Nicio grupare, niciun individ nu poate exercita vreo autoritate care să nu emane în mod expres de la ea.

IV - Libertatea constă în a putea face tot ceea ce a dăunează altuia: astfel, exercitarea drepturilor naturale ale fiecărui om nu are alte limite decât acelea care asigură celorlalţi membri ai societăţii beneficierea de aceleaşi drepturi. Aceste limite nu pot fi determina decât prin lege.

V - Legea nu are dreptul să interzică decât acţiunile vătămătoare societăţii. Tot ceea ce nu este interzis de lege nu poate fi împiedicat şi nimeni nu poate fi constrâns a face ceea ce nu dictează legea.

VI - Legea este expresia voinţei generale. Toţi cetăţenii au dreptul să contribuie, personal sau prin reprezentanţii lor, la alcătuirea ei. Legea trebuie să fie aceeaşi pentru toţi, fie că apără, fie că pedepseşte. Toţi cetăţenii fiind egali în faţa legii, au acces egal la orice demnităţi, posturi sau locuri de muncă publice, după capacităţile lor şi fără altă deosebire în afară de virtuţile şi talentele lor.

VII - Nimeni nu poate fi acuzat, arestat şi nici deţinut decât în cazurile stabilite de lege şi după formele prescrise de ea. Cei care solicită, dau, execută sau cer să se execute ordine arbitrare trebuie pedepsiţi; dar orice cetăţean chemat sau sesizat în baza legii trebuie să se supună imediat: dacă opune rezistenţă, el se face vinovat.

VIII - Legea nu trebuie să stabilească decât pedepse strict şi evident necesare şi nimeni nu poate fi pedepsit decât în baza unor legi întocmite şi promulgate anterior delictului şi aplicate legal.

IX - Dat fiind că orice om este presupus nevinovat, până când a fost declarat vinovat, dacă se consideră că este indispensabil să fie arestat, orice act de constrângere în afara celor necesare pentru reţinerea lui trebuie să fie aspru pedepsit de lege.

X - Nimeni nu poate fi cercetat pentru opiniile sale, fie ele chiar religioase, dacă manifestarea lor nu tulbură ordinea publică stabilită prin lege.

XI - Comunicarea liberă a gândurilor şi opiniilor este unul din drepturile cele mai de preţ ale omului: orice cetăţean poate deci să vorbească, să scrie şi să tipărească liber, în afara cazurilor prevăzute prin lege, în care va trebui să răspundă de folosirea abuzivă a acestei libertăţi.

XII - Garantarea drepturilor omului şi ale cetăţeanului necesită o forţă publică: această forţă este, deci, instituită în avantajul tuturor şi nu în folosul personal al acelora cărora le este încredinţată.

XIII - Pentru întreţinerea forţei publice şi pentru cheltuielile de administrare este indispensabilă o contribuţie comună: aceasta trebuie suportată în mod egal de toţi cetăţenii, proporţional cu veniturile lor.

XIV - Toţi cetăţenii au dreptul să constate ei înşişi sau prin reprezentanţii lor necesitatea contribuţiei publice, să o accepte în mod liber, să urmărească destinaţia care i se dă, să îi determine cuantumul, bazele, perceperea şi durata.

XV - Societatea are dreptul să ceară socoteală oricărui funcţionar public pentru modul în care îşi îndeplineşte funcţia.

XVI - Orice Societate în care nu se asigură garantarea drepturilor şi nu se stabileşte separarea puterilor, este lipsită de Constituţie.

XVII - Proprietatea fiind un drept inviolabil şi sacru, nimeni nu poate fi privat de ea, decât în cazurile în care necesitatea publică, legal constatată, impune în mod evident acest lucru şi cu condiţia unei juste despăgubiri prealabile.

Turismul românesc la răscruce de „vânturi economice“ şi în atenţia „Politicii Stângii Româneşti“

În materialul publicat mai jos, pe care l-am expediat ministrului turismului dar şi tuturor miniştrilor din cabinetul de stânga al premierului Grindeanu, prezentam succint o scurtă analiză privind "bogăţia cea mai importantă a României", reprezentată de turism. Această bogăţie trebuie pusă în valoare prin filosofia absolut necesară a oricărui guvern de stânga sau de dreapta prin "politica de mediatizare" care lipseşte în Argeş cu desăvârşire. De aceea, considerăm necesitatea ca toţi primarii de pe teritoriul României să aibă ca o preocupare importantă nu doar drumurile, canalizarea şi apa, ci cu precădere politica de promovare a oricărui obiectiv turistic cât de mic pe care trebuie să îl facem foarte mare. De aceea, am considerat necesar să adresez Ministerului Turismului un mesaj public privind această importantă problemă a României.

Ministerului Turismului
În atenţia domnului Ministru

Asociația Profesională de Turism şi Alimentație Publică, înființată în anul 2006 în Piteşti, strada Târgu din Vale nr. 23, județul Argeş, asociație non-profit din care fac parte câteva unități reprezentative ale turismului românesc: Complexul Turistic "Cornul Vânătorului", "Complexul Turistic Muntenia", "Complexul Turistic Victoria", "Complexul Turistic Câmpulung Muscel", etc.

Necesitatea apariției acestei asociații derivă din faptul că Argeşul are în "portofoliul său milenar", cele două capitale de la Curtea de Argeş şi Câmpulung Muscel, iar existența lor în decursul aproape de două milenii este de necontestat prin descoperirile arheologice.

Fără nicio discuție că şi cea mai importantă lucrare făcută peste Munții Carpați reprezentată de Şoseaua Transfăgărăşan, constituie un motiv pentru promovarea unui turism intern şi internațional care ar revitaliza chiar "noțiunea de turism în România". Sigur că Mânăstirea Curtea de Argeş unde se află înmormântați întemeietorii statului național român sunt tot atâtea motive temeinice care pot constitui probleme importante pentru politica de existență a ministerului pe care îl conduceți.

Cel care vă scrie aceste rânduri a fost şi este lucrător în turism de peste 45 de ani, cunoscând problemele fundamentale ale turismului, fapt ce m-a determinat ca la alegerile din decembrie 2004, având în vedere înființarea unui ziar de anchete, investigații pe care îl ataşăm alăturat, am propus alianței DA şi actualului preşedinte al Senatului, devenit prim ministru, să reînființeze Ministerul Turismului. Consecința a fost că în această funcție a fost numită doamna Elena Udrea care, cu bunele şi relele sale, totuşi a împins turismul românesc şi implicit, cel argeşean, pe o treaptă superioară. Politica vestică a Uniunii Europene, de "distrugere a tot ceea ce este concurență românească" a dus în final la măsurile represive împotriva fostului ministru, cu consecințele pe acre spațiul nu ne permite să le dezbatem.

La pregătirea alegerilor din anul 2016, din nou am insistat la staff-ul PSD-ului Central şi argeşean, să se reînființeze Ministerul Turismului. În acest sens am motivat, iar experiența mea în turism probabil a fost o garanție corectat şi de sprijinul dat de o bună paarte din patronii unitățilot de turism mai puțin a patronilor veniți de peste hotare, care aveau dorința doar de îmbogățire prin politica de imobiliare (clădiri şi terenuri).

Spațiul nu ne permite să facem o trecere în revistă a filosofiei necesare privind politica economică a României în care turismul trebuie să cuprindă pilonii de dezvoltare economică importantă. În accepțiunea mea, consider că actuala filosofie economică a României trebuie să se bazeze pe 3 piloni importanți:

1. Filosofia de dezvoltare turistică a României, ținând cont de bogatul relief, de clima deosebit de prietenoasă, de existența climatului marin şi montan din rândul cărora se detaşează bogatele izvoare de ape minerale şi termale existente aproape pe întreg teritoriul României.
2. Al doilea pilon trebuie să fie dezvoltarea agriculturii, cu precădere sprijinirea gospodăriei țărăneşti care a contribuit esențial într-adevăr cu jertfe la plata datoriei externe prin politica de achiziții a statului de la populație (păsări, animale, etc).
3. Ultimul pilon în prezent este reprezentat de industrie, care nu mai este o industrie națională datorită dezafectării aproape în totalitate a fabricilor care produceau de la ac la tehnologie avansată aerospațială sau atomică.

Probabil vă veți întreba care este finalul acestei expuneri pe care dorim să o îmbrățişați, având în vedere informațiile pe care le avem, că sunteți un tânăr ministru receptiv la politica necesară ministerului pe care îl conduceți. Acest minister trebuie scos din politica greşită a ultimilor 10-15 ani prin care s-a dorit doar ca acest minister să fie doar de "reglementare" a tarifelor fără să aibă atribuțiuni esențiale de conducere şi coordonare a celui mai important minister pe care poate să îl aibă o țară ca România, poate imediat după Ministerul Finanțelor.

De aceea, avem convingerea că se va reînființa în fiecare județ un Oficiu Județean de coordonare a unităților de cazare, alimentație publică a agențiilor de turism doar până la a nu li se atinge dreptul de proprietate, având în vedere că totul este în prezent lăsat la latitudinea intereselor băneşti şi a profitului în detrimentul turismului tradițional românesc despre care se pot disucta multe.

Ultima problemă pe care dorim să o aveți în vedere este reprezentată de existența în ultimii câțiva ani a "Centrelor de informare turistică" unde doar în județul Argeş sunt 10-15 fără nicio eficiență, totul lăsându-se pe umerii primăriilor atât din punct de vedere al încadrării şi dotării, cât şi în ceea ce priveşte coordonarea activității tehnice de turism.

În acest context, am promovat un set de materiale în ziarul Reflector Argeşean, pe care îl patronez, discuții tehnice adresate primarilor argeşeni care dețin aceste centre pentru care statul român a cheltuit bani din fondurile guvernamentale, chiar dacă o parte din ei s-au datorat fondurilor Europene. Cred că este o greşeală de interpretare, că aceşti bani Europeni au venit de la marii contribuabili europeni. Nu. Aceşti bani sunt ai românilor, prin impunerea de către Consiliul Europei a politicilor de privatizare prin distrugerea obiectivelor industriale şi chiar turistice. Ca o recompensă, statele mari europene ne-au "mituit" cu nişte bani impunându-se firmele care să construiască aceste obiective. Avem convingerea că şi dvs. cunoaşteți acest mecanism.

De aceea, vă trimitem un material privind aceste Centre de Informații Turisce, considerând că acestea la orizont pot să contribuie eficient la informațiile turistice punctuale către hoteluri, pensiuni şi alte obiective turistice.

Vă amintesc faptul că la aceste puncte de informații turistice există doar pliante şi acelea destul de slab prezentate, neexistând la nivel național o politică de coordonare şi învățare a primairlor şi a celor care sunt angajați, a ceea ce trebuie să prezinte în aceste centre de informații turistice. De aceea, avem convingerea că "nu la pas" trebuie să acționeze Ministerul Turismului, cum ne învață în cartea sa domnul preşedinte Iohannis, ci actualul minister al turismului să acționeze "la trap" şi, de ce nu, foaret accelerat, pentru că economia României poate fi împinsă pe primele locuri doar prin promovarea potențialului turistic existent. Amintim în acest sens că la sfârşitul anului 1985, începând cu anul 1970, România încasa doar din turismul de 3 luni de pe litoral, peste un miliard de dolari, cursul dolarului fiind apreciat de stat la 8 lei. Pe litoral existau curse Tarom de o zi sau două zile cu vizite la Istanbul, la Kiev, sau în Rusia la Ermitaj. Oare în prezent de ce turismul de pe litoral este reprezentat doar de "roabele cu şampanie" şi cluburile de noapte, de cele mai multe ori penale, să reprezinte un mod de distracție? Litoralul românesc are nevoie de prezența masivă a cetățenilor angajați cu salarii modeste care nu-şi permit să plătească roabele de şampanie sau tarifele exorbitante la hoteluri de 1 şi 5 stele. Considerăm necesar implicarea sindicatelor pentru ocuparea hotelurilor în lunile mai până la 15 iunie la tarife nu prietenoase, ci populare. Aceste capete de sezon, în regimul trecut, erau ocupate de membrii de sindicat care plăteau sejur de 12 zile achitând 40 lei/zi cazare şi masă. Din acest preț, 30 de lei era masa şi 9 lei cazarea. De asemeni, elevii şi studenții aveau reducere 50% pe mijloacele de transport, existând şi întreprinderi de transport turistic cu şoferi calificați.

De aceea, credem că este necesar ca la nivel național să se organizeze o discuție, dacă o putem numi consfătuire, în care să se prezinte adevărata față a turismului românesc. Această față nu este reprezentată de roabele de şampanie, ci de asigurarea locurilor de muncă la unitățile de cazare şi alimentație publică, care nu sunt puține în spațiul românesc.

În acest context, vom face un serial, având în vedere că ziarul Reflector Argeşean îl distribuim gratuit la 400 decidenți politici precum: toate instituțiile statului, de la preşedinte la prim ministru, ministere, primarii marilor oraşe şi la o bună parte din primarii comunelro cu profil turistic şi chiar mai puțin turistic.

De aceea, vă rugăm în numele lucrătorilor din turism, să prezentați în şedințele de guvern, necesitatea unei noi abordări a politicii economice a României privind turismul şi promovarea valorilor fundamentale ale statului român.

V-am ruga de asemeni, ca în preocupările Ministerului Turismului, satul românesc să fie o constantă a preocupărilor Ministerului Turismului, pentru că România s-a născut la țară, iar gospodăria țărănească, indiferent de zonă, reprezintă patrimoniul care ne-a ținut pe aceste meleaguri milenii în şir.

Vă mulțumim pentru atenție!

PREŞEDINTE,
BOŢILĂ DUMITRU

Clasa politică este terminatorul României moderne

1989-2014, un sfert de veac de corupţie şi jaf

Am trăit, ca într-un vis, un sfert de secol de speranţe neîmplinite. Când s-au dus anii? Suntem mai săraci şi un pic mai bătrâni... Statul este bolnav, iar economia, câtă a mai rămas, este din nou în recesiune; firmele dau faliment cu miile, pe semestru, investițiile scad vertiginos, capitalismul autohton are, cum se spune într-un film, o "rețetă secretă", originală, dar pierzătoare, la fel ca democrația. România nu este, cum ne-am fi aşteptat, "tigrul" economic al Europei Centrale şi de Est. Cine ne-a pus bețe în roate? Nu căutați răspunsuri pe Google. Cauza e aici, la noi, în perfidia cu care ne-au dirijat politicienii români. Niciodată, în istorie, clasa politică românească n-a fost mai ruptă de popor şi mai puțin iubitoare de țară. Un fost ministru secretar de stat, neimpilcat politic, actualmente director la Institutul de Economie al Academiei Române, Constantin Ciutacu, are curajul să pună degetul pe multe dintre rănile care ne dor de 25 de ani.

„În 1989, infrastructura industrială situa România în primele 10 ţări din Europa"

- Mulți au uitat, alții n-au știut niciodată... Cum stătea România, din punctul de vedere al integrării economice cu țările dezvoltate, în 1989?

- În 1989, infrastructura industrială situa România în primele 10 țări din Europa. Exista platforma Pipera, creată de francezi, unde se construiau calculatoare; autocamioanele şi autobuzele fabricate la Braşov şi Bucureşti erau patente germane; avioanele Rombac erau cumpărate de la englezi; locomotivele de la Electroputere Craiova erau patent elvețian; la Reşița se fabricau motoare de vapoare după licența Renk din Germania; Centrala nucleară de la Cernavodă provenea din Canada. Putem spune, şi nu suntem nostalgici, că începusem să ne integrăm acceptabil cu economiile mari ale lumii. România era a treia țară din lume, după SUA şi Japonia, care fabrica anvelope gigant, pentru autobasculante de peste 110 tone. Doar două țări din lume făceau şuruburi cu bile: România şi Japonia. Acestea se foloseau în industria nucleară şi aerospațială.

- În 1990, Petre Roman a afirmat că industria românească era un „morman de fiare vechi" Ce am avut şi ce am pierdut în ultimii 25 de ani, domnule ministru?

- A fost cea mai nefericită declarație de politician de după 1989, care ne urmăreşte până azi. Referindu-se la industrie, că e de dat la fier vechi, fostul prim ministru dorea să spună lumii că întreaga economie a României comuniste nu merita doi bani. Ale cui interese le-a servit această etichetă? Ca să combatem această viziune, cităm date statistice la întâmplare, din diferite domenii: România producea 14 milioane de tone de oțel în 1985; azi, doar 3 milioane; producea 400.000 tone de aluminiu în anul 2000, o prelungire surprinzătoare a succesului din timpul dictaturii; azi, produce pe jumătate. Eram recunoscuți ca buni constructori de motoare electrice şi produceam, în 1980, 19 milioane de kilowați, față de 700.000 kilowați, cât producem în prezent; ieşeau pe poarta fabricilor 1.600 de excavatoare, în 1980; niciunul azi. Ieşeau 71.000 de tractoare; niciunul azi (am construit fabrici de tractoare în Egipt şi Iran, care funcționează şi acum, în timp ce în România au murit). Fabricam 600 de vagoane de pasageri pe an, în 1984; azi, niciunul. Cât despre vagoanele de marfă, construiam 14.000 de bucăți pe an; azi, abia 800 (cel puțin 100.000 vagoane de marfă au fost tăiate ii vândute la fier vechi în ultimii ani). în fine, produceam 144 de nave de tonaje diferite; azi, după cum se ştie, nu mai producem niciuna. Sticlăria e prăbuşită. Săpunul a dispărut. De altfel, potrivit statisticii oficiale, după anul 2000, au fost exportate 50 de milioane de tone de "fier vechi", "deşeuri" de cupru, aluminiu şi alte neferoase, în valoare de peste 10 miliarde de euro! Am exportat lemn brut, în valoare de peste 8 miliarde de euro, şi alte produse brute (cereale, fructe, animale vii etc.) în valoare de alte 5 miliarde de euro! Prelucrarea acestora în România ar fi însemnat crearea a milioane de locuri de muncă!

„Practic, întreaga economie naţională a fost oferită pe tavă, fără nici o logică"

- Amețitoare cifre... Cum stau lucrurile în domeniul petrolului?

- Iată situația la zi, în domeniul petrolului: România producea 13 milioane de tone de petrol în 1970, şi numai... 6 milioane azi. Suspect. Cineva nu raportează corect. Nu am nici o încredere în această cifră, atât timp cât nu ştiu dacă toate sondele au contoar. Au contoar, domnilor? Trebuie să plătească redevențe la tona de țiței brut, dar dacă scoți 8-10 milioane de tone şi raportezi numai 6? Cu cât păgubeşti statul? Petrolul se scoate mult şi se rafinează în alte țări. De aici, deduceți consecințele. înainte de 1989, produceam 8,5 milioane de tone de motorină, şi mai producem doar 2 milioane; produceam 10 milioane de tone de păcură. Nu mai producem nimic. Produceam 500.000 de tone de uleiuri minerale, azi, nimic. Pe de altă parte, ați observat că nici distribuția gazelor nu mai este a noastră. Cine măsoară producția? Cine măsoară distribuția?

- După 1990, s-a schimbat peisajul industrial. S-a creat o falie între marea şi mica industrie. De ce s-a întâmplat acest fenomen?

- Au venit „sfaturi" de la competitorii noştri europeni: faceți I.M.M.-uri, întreprinderi mici şi mijlocii, dați afară muncitorii din marile uzine, închideți mamuții industriali, produceți kit-\if\, componente, nu produse integrale, faceți cabluri, radiatoare, sisteme de frânare şi anvelope, nu locomotive şi tractoare. Parcă intenționat, nu a existat o viziune politică de dezvoltare, ci doar una pentru distrugere; guvernanții şi-au îndeplinit misiunea cu exces de zel. Nu mă poate convinge nimeni pe mine că nu a fost totul pe bază de program, o teorie a conspirației. U.E a fost creată pe baza comunității economice a Cărbunelui şi Oțelului. Deci, România nu putea să intre în grila europeană cu industria ei siderurgică, de 14 milioane tone de oțel. A trebuit lichidată, ca un „bonus" pentru admiterea în U.E.

- Care au fost primele mari greşeli istorice ale politicienilor, în urma cărora s-a dat startul la jaful național?

- Prima a fost restituirea "părților sociale" - o privatizare pe bani adevărați, începută surprinzător de Ceauşescu. F.S.N.-ul a restituit aceşti bani, pentru a cumpăra bunăvoința oamenilor, chiar cu banii lor! Această măsură anti-economică, din cauza căreia fabricile şi uzinele au rămas fără capital lichid, a dus, de fapt, la excluderea cetățenilor de la un drept de proprietate plătit cu munca lor; a fost o re-etatizare a unei părți a capitalului social, destinată ulterior şi cedării controlului economiei către interese de grup, mai ales străine. A doua mare eroare a fost privatizarea "de masă", fără proceduri şi fără reguli de protecție a acționarilor minoritari; viitoarele certificate de acționar au fost cumpărate pe nimic, de cei care ştiau ce va urma. Atunci s-a spus că se privatizează numai 30 la sută din capitalul societăților comerciale, lăsându-se de înțeles că vor mai primi şi restul de 70 la sută în viitor, care viitor nu a sosit încă nici în anul 2014! S-a anunțat, totodată, că sectoarele strategice nu se vor privatiza. Dar au venit pe urmă F.M.I., Banca Mondială şi societățile externe de consultanță, care au dictat, şi guvernele au promovat controlul total, fără luptă şi fără niciun câştig, asupra întregii economii. Practic, economia națională a fost oferită pe tavă, fără nici o logică şi fără a se spune, cel puțin, că este cadou sau pradă de război, celor care, chipurile, au făcut lobby pentru integrarea României în Uniunea Europeană.

PROF. DR. CONSTANTIN CIUTACU, FOST SECRETAR DE STAT, DIRECTOR LA INSTITUTUL DE ECONOMIE AL ACADEMIEI ROMÂNE

Elefantul între porţelanuri... văzut de un scriitor

Ieşirea Angliei din UE - lovitura mortală dată globalizării din care câştigă în Europa Germania

Să nu uităm că „Parlamentul este organul reprezentativ suprem al poporului român şi unica autoritatea legiuitoare a ţării“ şi nu preşedintele sau justiţia

Se precipită finalizarea BREXIT-ului şi rezolvarea tuturor aspectelor legate de ieşirea efectivă a Marii Britanii din Uniunea Europeană-28. În context, întâlnirea de la Bruxelles de la sfârşitul lunii aprilie 2017 a ridicat două probleme deosebit de importante. Una din ele a fost aceea că trebuie sa fie excluse negocierile separate şi negocierile sectoriale. UE-27 trebuie sa fie unită, să negocieze cu o singură voce pentru că rezultatul nu poate fi unul pe bucăţele, ci doar pe principiul *„toţi pentru unul, unul pentru toţi”* şi nimic nu poate fi agreat până nu se agreează totul. A doua problemă este aceea că mai întâi trebuie avuţi în vedere oamenii şi abia după aceea finanţele. Viaţa în cadrul UE-28 a făcut ca mulţi cetăţeni din ţările membre ale U.E. să migreze cu locul de muncă sau/şi cu locul de reşedinţă în Marea Britanie, dar şi mulţi cetăţeni ai Marii Britanii şi-au găsit locuri de muncă şi motive de reşedinţă în alte ţări, membre ale UE. Ei bine, rezolvarea Brexit-ului trebuie să înceapă cu situaţia viitoare a acestor cetăţeni şi abia după aceea problemele legate de obligaţiile fiscale/financiare ale părţilor. Reprezentanţii ţărilor UE au fost unanimi în a aprecia că relaţia dintre UE-27 şi Marea Britanie de după ieşire nu poate fi negociată simultan cu ieşirea ordonată. Este clar că este nevoie de o etapizare. Trebuie să se înceapă cu ieşirea, iar când totul va fi destul de clar (într-un scenariu optimist ar fi posibil ca asta să se întâmple până la sfârşitul anului) abia atunci să se evaluze dacă s-au făcut sau nu progrese suficiente. i numai dacă s-au făcut, abia atunci se poate, de principiu, să se înceapă negocierile pentru ce va fi după. Cel mai important este să se discute despre oameni. Asta înseamnă europenii (între ei şi românii) care trăiesc în Marea Britanie, dar şi pe britanicii care trăiesc în alte ţări europene (între ele şi România). Aceste lucruri trebuie clarificate primele. Sunt, după cum spuneam, milioane de europeni care s-au folosit de dreptul la liberă circulaţie şi care şi-au stabilit reşedinţa şi şi-au găsit locuri de muncă în Marea Britanie, iar acum trebuie să ştie ce le rezervă viitorul. Dar discuţiile nu trebuie să se limiteze doar la dreptul la muncă, ci trebuie să vizeze şi alte chestiuni, precum dreptul la pensie sau la educaţie. După ce se lămureşte problema oamenilor se poate şi trebuie să se ajungă la a doua chestiune cea reprezentată de bani. *„Oamenii, după aceia banii!”*. Trebuie să fie stabilite foarte clar obligaţiile financiare care rezultă din Brexit, cum se pot calcula, cum se pot stinge fiindcă toată lumea are programe europene în derulare (şi pentru România acestea sunt extrem de importante). Sunt banii pentru coeziune, banii pentru agricultură şi trebuie ca toţi cetăţenii să cunoască foarte bine pe ce bani se poate conta şi după Brexit.

Reprezentantul statului nu este totuna cu reprezentantul poporului, sau cine i-a consultat pe români când au intrat în UE? „De drept“ intrarea României în UE s-a făcut prin fraudă, la presiunea UE

Aceste principii au fost enunţate şi de preşedintele Iohannis, înaintea discuţiilor, ca fiind dorinţele României. Numai că, de peste un sfert de veac, cel puţin trei preşedinţi ce s-au perindat prin jilţul de la Cotroceni au ignorat sistematic consultarea. Atât Traian Băsescu şi mai ales Klaus Iohannis şi mai puţin Emil Constantinescu, au considerat că alegerea lor ca preşedinte prin voinţă populară majoritară le permite să se constitue nu în reprezentant ci chiar în locul poporului român. Ori, Constituţia îl desemnează pe preşedinte ca reprezentant al României ca stat (cum ar veni, un fel de purtător de cuvânt şi ca semnatar al voinţei poporului), iar adevăratul reprezentant al poporului este Parlamentul, cel mai reprezentativ for instituţional. În aceste condiţii şi un absolvent de patru clase primare poate conştientiza nu numai necesitatea, ci chiar obligativitatea din partea preşedintelui de a consulta Parlamentul înaintea oricărei hotărâri pe care acesta urmează a o accepta în numele României. Altfel spus, preşedintele, oricare ar fi el, nu are căderea legală şi mai ales morală să plece la întâlniri de lucru fără a avea un mandat din partea Parlamentului. i tocmai pentru că asta este forma noastră de guvernământ, de republică constituţională.Odată cu ieşirea Marii Britanii din UE trebuie rezolvată şi problema schimbării sediilor tuturor agenţiilor şi instituţiilor UE care acum îşi au sediul pe teritoriul acesteia. Una dintre ele, despre care este interesată şi România, este Agenţia Europeană a Medicamentului. Ei bine, aflat într-o continuă dispută cu Guvernul, Preşedintele Iohannis a preferat o poziţie de şef uneia de consultant pentru ca, împreună să caute şi să găsească soluţiile care să facă atractivă România pentru localizarea acestei agenţii. Klaus Iohannis spune: *„...guvernul român trebuie să ofere garanţii...”* în loc de , spre exemplu *„... va trebui să căutăm şi să oferim garanţii...”*. Ideea aceasta că el este stăpânul nu că-i face rău domniei sale (asta, pe mine ca cetăţean, mă interesează foarte puţin spre deloc fiind treaba personală a domniei sale, dar face foarte rău ţării, arătând lumii că în România nu există o coeziune, nu există un consens în structurile de putere, România fiind o ţară cu structuri politicianiste, roasă de un regim corupt -singura noastră preocupare de publicitate- cu tendinţe mafiote).

Preşedintele Iohannis este un muritor şi nu un demiurg. Art.80-“Preşedintele României reprezintă statul român“ şi doar garantează ... dar nu hotărăşte. Domnule Iohannis, trezeşte-te!

În ce ne priveşte, noi tot spunem priun intermediul acestei publicaţii, că actualul preşedinte nu se poate lepăda de mantia sa de demiurg şi persoană predestinată, mai presus de legi şi de morală. Să nu uităm că, în incidentele pe care le-a provocat cu ocazia zilei naţionale de anul trecut, când a zis şi a procedat astfel, că nu invită la recepţia de gală politicieni care au probleme penale, pentru că aşa este o cutumă democratică, ca politicienii care au probleme penale, fie că sunt vinovaţi sau nu, să facă un pas în spate, o reporteriţă i-a atras atenţie că şi Traian Băsescu are asemenea probleme şi totuşi a fost invitat. *„Da, l-am invitat”*, a răspuns Iohannis. Păi, a insistat reportera, lui nu i se aplică asemenea cutumă? *„Ba da!”*, a răspuns acesta. Adică, să-ţi intre bine în cap că Legea (Cutuma) sunt eu şi cum vreau eu aşa se face. Aceeaşi aroganţă şi nu un gest inocent l-a făcut, la Bruxelles, să împingă cu mâna drapelul Marii Britanii care şi-a găsit obrăznicia să stea în drumul său către un grup de ziarişti. Gestul făcut de preşedintele României, Klaus Iohannis, la reuniunea specială a Consiliului European de la Bruxelles la care a participat la finele lui aprilie a fost şi este aprig comentat în aceste zile. El a reuşit să-i înfurie pe britanici după ce a dat la o parte drapelul Marii Britanii pentru a-şi face loc să ajungă mai aproape de jurnalişti. Imaginile au făcut înconjurul lumii şi au stârnit comentarii foarte dure la adresa României. Ziarul „Express”, de exemplu, cunoscut pentru poziţia sa anti-UE, a scris *„Un gest meschin şi arogant*”. *„Faptul că preşedintele României a mutat steagul Marii Britanii la o conferinţă de presă a UE rezumă perfect Brexit”*, au notat la unison şi jurnaliştii din presa internaţională, iar britanicii a spus-o direct că gestul preşedintelui României justifică pe deplin justeţea referendumului din Marea Britane, justeţea Brexit-ului. Acesta este preşedintele care se crede peste lege şi peste morală, nebăgând de seamă că, de fapt, el nu este decât elefantul care face ravagii în muzeul de porţelanuri. Revenind la Agenţia Europeană a Medicamentului, este bine ca cititorul nostru să ştie că aceasta are în jur de 900 angajaţi şi supervizează siguranţa medicamentelor vândute în UE, cu o piaţă de peste 500 milioane consumatori. Angajaţii acestei agenţii sunt plătiţi de UE, iar oraşul în care îşi află sediul încasează venituri din chiriile pentru birouri şi reşedinţe. În plus, organizatorii de expoziţii şi/sau conferinţe, precum şi hotelurile pot avea, la rându-le, de câştigat. De aceea, trebuie gândite toate aceste condiţii de sediu pentru birouri, spaţii de locuit şi hotelier, acces la săli de expoziţii şi/sau conferinţe şi toate acestea într-un timp rezonabil în condiţii concurenţiale, pe lângă România fiind şi alte state care şi-au manifestat şi-şi manifestă interesul. Dar mai trebuie ceva şi ,ă tem că asta este cel mai important: pentru a avea câştig de cauză trebuie în primulo rând să arătăm că suntem o ţară unită şi cu perspective reale de progres. Aferim!

VICTOR VERNESCU

Iată că Iohannis, peste noapte, devine şi "filozof politic"

Conferinţa Internaţională privind relaţia dintre majoritate şi opoziţie sau pescuitori în ape tulburi

SERIAL

(continuare din numărul 346)

A mai vorbit domnul preşedinte despre democraţia liberală. Păi, să mă bată Dumnezeu dar eu, din câte am citit eu în viaţa mea, asta înseamnă că în democraţia ce se doreşte a fi liberală unii să fie mai egali decât alţii, ceea ce, de fapt, îşi şi doreşte domnul Iohannis. Democraţia liberală se caracterizează prin echilibrul constituţional dintre valoarea fundamentală a democraţiei (în speţă, egalitatea de drepturi şi de şanse) şi cea a liberalismului (libertatea). Numai că exagerarea ideii de egalitate conduce spre egalitarism, în defavoarea drepturilor individuale, iar accentuarea libertăţilor poate determina individualismul sau anarhia Dar, să luăm aminte la tendinţele şi/sau la realităţile din lume, unde liberalizarea economică şi cea politică sunt fenomene de anvergură globală ce depăşesc influenţa partidelor politice liberale, dovadă şi faptul că democraţia liberală este comună ţărilor occidentale unde partidele liberale fie nu există (vezi S.U.A.), fie au un capital politic minor (vezi Marea Britanie şi Germania). Stau şi mă întreb ce ştie sau nu ştie domnul Klaus Iohannis: ştie că în România partidul liberal nu există sau dacă există este foarte slab sau nu ştie că nu ştie ce este democraţia liberală? S-a mai pronunţat domnia sa domnul Iohannis asupra dictaturii minorităţii, în termeni peiorativi. Uită aşa de repede domnia sa că tocmai aşa ceva cultiva în ianuarie 2017? Pentru că, tot domnia sa se făcea (sau poate că nu se făcea ci chiar ăsta este adevărul) că nu cunoaşte că dictatura majorităţii este programul cu care s-a prezentat în faţa electoratului şi cu care şi-a asigurat majoritatea? El a cerut şi exercitarea puterii de către majoritate cu „reţinere autoimpusă" şi cu „toleranţă" faţă de eforturile opoziţiei. Klaus Iohannis a reluat şi apelul din ianuarie, de la Strasbourg, când spunea că majoritatea nu trebuie să considere „critica normală" a opoziţiei ca element distructiv şi nu trebuie să fie interpretată drept lipsa acceptării rezultatelor scrutinului democratic. Domnul Iohannis nu înţelege sau nu vreaa să înţeleagă că puterea nu se poate exercita cu reţinere, pentru că asta înseamnă ştirbirea autorităţii. Eu cred că domnia sa a vrut să spună nu reţinere autoimpusă ci înţelegere socială globală şi nu cu toleranţă, ci cu respectarea în mod egal a libertăţilor şi a drepturilor individuale. Deşi vorbeşte (sau, mă rog, citeşte) despre democraţia pluralistă, domnul preşedinte Iohannis se pare că nu prea a aprofundat acest concept care înseamnă că democraţia se regenerează, redobândind noi valenţe prin faptul că, pe de o parte – puterea centrală a statului şi centrele principale de decizie ale acestuia suportă o influenţă puternică din partea diferitelor grupări/grupuri de presiune prin care, practic, sunt satisfăcute interesele particulare şi egoiste de grup, iar pe de altă parte s-au înmulţit considerabil alte centre de iniţiativă decât puterea statului. Sincer să fiu, după tot ce am spus mai sus, concluzia mea este că prin toată această filosofie se caută mascarea condiţiilor pentru menţinerea privilegiilor unora în detrimentul altora făcând practic, pentru cei ce vor să înţeleagă, imposibilă funcţionarea unei democraţii reale. i îmi spun aceste personale păreri pornind de la realitatea că între influenţa maximă asupra statului (ce adesea se realizează prin căi oculte de către asociaţiile patronale) şi posibilitatea redusă a organizaţiilor populare de a obţine un cât de cât câştig în raport cu statul se formează un mare decalaj. Iar individul, în toată această „democraţie", este supus unei acţiuni constringătoare şi un puternic control coercitiv. Conferinţa de la Cotroceni a fost stabilită odată cu vizita preşedintelui Klaus Iohannis la Strasbourg, la Consiliul Europei şi s-a dorit să fie o conferinţă care să sublinieze importanţa cooperării între majoritatea politică şi opoziţie într-o societate echilibrată, pluralistă, cu respectarea normelor statului de drept şi a regulilor unei democraţii. Conferinţa a fost concepută ca un suport teoretic pentru un raport, (pentru că la finalul acestei Conferinţe, Comisia de la Veneţia va întocmi un raport), la solicitarea Secretarului General al Consiliului Europei, un raport care ar trebui să traseze câteva direcţii principale în legătură cu modul în care majoritatea politică ar trebui să se comporte şi să interacţioneze cu opoziţia". Numai că, şi numai din modul în care s-au făcut invitaţiile şi cum s-au constituit atelierele de lucru, Conferinţa a eşuat într-un conclav de partid şi o adunare a opoziţiei actuale din România. Chiar şi modul în care a fost dirijat (pentru întâlniri şi discuţii) domnul Pedro Agramunt, preşedintele Comisiei de la Veneţia a demonstrat că nu s-a dorit, în fapt, o deschidere reală a societăţii româneşti. Domnul preşedinte a pronunţat, la un moment dat termenul de democratură, trmen foarte rar sau chiar de loc folosit în literatura politică actuală. Acest termen, succint, vrea să spună că pe formă există democraţie, dar în fond, este o dictatură. Domnule Iohannis, fiţi dragă Doamne mai atent cu dezvăluirile pentru că fără să vă daţi seama vă ia gura pe dinainte. Păi către democratură doriţi dumneavoastră personal să ne conduceţi. Pentru că, domnule Iohannis, vocea cetăţenilor în democraţie se spune la urne, iar vocea străzii nu poate guverna pentru că, domnule preşedinte, asta înseamnă haos şi anarhie. Asta doriţi?

LIVIU LEHLIANU

Conform Tratatului de la Lisabona din 2009, România se poate retrage din UE

Cum intrăm ...

Articolul 49 (ex-articolul 49 TUE)

Orice stat european care respectă valorile prevăzute la articolul 2 şi care se angajează să le promoveze poate solicita să devină membru al Uniunii. Parla-mentul European şi parlamentele naţionale sunt informate cu privire la această cerere. Statul solicitant adresează cererea sa Consiliului, care se pronunţă în unanimitate după consultarea Comisiei şi după aprobarea Parlamentului Euro-pean, care se pronunţă cu majoritatea membrilor din care este constituit. Condiţiile admiterii şi adaptările impuse de aceasta tratatelor pe care se întemeiază Uniunea fac obiectul unui acord între statele membre şi statul solicitant. Acest acord se supune ratificării de către toate statele contractante, în conformitate cu normele lor constituţionale.

...Cum ieşim

Articolul 50

(1) Orice stat membru poate hotărî, în conformitate cu normele sale Bonstituţionale, să se retragă din Uniune. (2) Statul membru care hotărăşte să se retragă notifică intenţia sa Consiliului European. In baza orientărilor Consiliului European, Uniunea negociază şi încheie cu acest stat un acord care stabileşte condiţiile de retragere, ţinând seama de cadrul viitoarelor sale relaţii cu Uniunea. Acest acord se negociază In conformitate cu articolul 218 alineatul (3) din Tratatul privind funcţionarea Uniunii Europene. Acesta se încheie în numele Uniunii de către Consiliu, care lotărăşte cu majoritate calificată, după aprobarea Parlamentului European. (3) Tratatele încetează să se aplice statului în cauză de la data intrării în vigoare a acordului de retragere sau, în absenţa unui astfel de acord, după doi ani de la notificarea prevăzută la alineatul (2), cu excepţia cazului în Care Consiliul European, în acord cu statul membru în cauză, hotărăşte în Unanimitate să proroge acest termen. (4) în înţelesul alineatelor (2) şi (3), membrul care reprezintă în cadrul Consiliului European şi al Consiliului statul membru care se retrage nu participă nici la dezbaterile şi nici la adoptarea deciziilor Consiliului European şi ale Consiliului care privesc statul în cauză. Majoritatea calificată se defineşte în conformitate cu articolul 238 alineatul l3) litera (b) din Tratatul privind funcţionarea Uniunii Europene. (5) în cazul în care statul care s-a retras din Uniune depune o nouă cerere Ide aderare, această cerere se supune procedurii prevăzute la articolul 49.

ANECDOTE CU OAMENI CELEBRI

☺ ☺ ☺

În ajunul morţii înţeleptului Socrate, un prieten se duce la închisoare să-l viziteze şi dădu acolo peste un profesor de muzică, care îl învăţa pe filozof un cântec la liră.

- Păi cum – exclamă prietenul – mâine vei muri şi astăzi mai înveţi un cântec nou?!

Iar Socrate i-a răspuns:

- Dar când să-l mai învăţ, dragul meu?

☺ ☺ ☺

Soţia filozofului şi matematicianului grec Pitagora era o femeie instruită şi inteligentă. Fiind întrebată după cât timp se purifică o femeie care s-a împreunat cu un bărbat, a răspuns: “Cu propriul soţ, imediat, cu altul, niciodată”.

☺ ☺ ☺

Henric VIII, regele Angliei, hotărî să trimită un episcop la Francisc I, regele Franţei, într-o vreme când relaţiile dintre cei doi monarhi erau foarte încordate.

Episcopul îi obiectă că misiunea încredinţată îi punea viaţa în primejdie.

- Să nu-ţi fie teamă! ripostă Henric. Dacă Francisc te va ucide, voi pune să fie decapitaţi francezii aflaţi în puterea mea.

- Vă cred, spuse episcopul. Mi-e teamă însă că nici unul din capetele lor nu se va potrivi pe umerii mei!

☺ ☺ ☺

Napoleon avea o formulă favorită pentru a-şi exprima dispreţul pentru cineva:

- E penultimul dintre oameni!

Întrebat de ce penultimul, împăratul a răspuns:

- Ca să nu descurajez pe nimeni.

☺ ☺ ☺

ANEMIA - lucruri mai puţin ştiute

Oboseala accentuată este unul dintre simptomele comune multor tulburări, începând cu stresul şi terminând cu bolile cardiovasculare. însă, în cele mai multe dintre cazuri, acest simptom indică o anemie. Există mai multe cauze ale anemiei. De cele mai multe ori, este vorba despre deficitul de fier, element necesar organismului pentru a produce hemoglobina. Dacă aveţi anemie prin carenţă de fier, este recomandat să adoptaţi o dietă bogată în alimente cu frunze verzi, carne roşie şi organe sau, la sfatul medicului, să luaţi suplimente bogate în fier. în cele ce urmează, vă prezentăm şapte lucruri pe care trebuie să le ştiţi despre anemie. Anemia este o manifestare, nu o boală. Celulele roşii din sânge joacă un rol important - transportă oxigenul către organele din corp. Dacă aveţi anemie, înseamnă că ori nu aveţi suficiente celule roşii, ori că acestea nu conţin o cantitate suficientă de hemoglobina (o proteină bogată în fier ce îi oferă sângelui culoarea roşie).

Anemia poate fi asimptomatică

În cele mai multe cazuri, anemia cauzează apariţia oboselii cronice, însă, unele persoane pot să nu aibă niciun simptom. Netratată, anemia se poate agrava, oboseala se poate accentua, iar inima va face eforturi mai mari pentru a pompa sânge şi pentru a menţine oxigenarea ţesuturilor. Alte simptome ale anemiei pot include: ameţeală, dureri de cap, amorţeli la nivelul mâinilor şi picioarelor, scăderea temperaturii corpului, paloarea pielii, senzaţia de "lipsă de aer", bătăi rapide sau neregulate ale inimii, durere în piept, iritabilitate şi lipsă de concentrare. Dacă nu este tratată, anemia poate duce la insuficienţă cardiacă.

Anemia apare mai des la femei, dar este mai gravă la bărbaţi

În rândul femeilor, anemia apare mai frecvent şi nu este neapărat severă (dar nu trebuie ignorată). Aceasta se manifestă în special prin pierderea de sânge în timpul menstruaţiei, iar suplimentele cu fier pot fi de folos. în cazul bărbaţilor, însă, acest lucru nu se aplică, iar anemia poate fi semnul unei afecţiuni mai severe, precum cancerul de colon.

Vegetarienii nu sunt neapărat anemici

Chiar dacă sunteţi vegetarian, nu înseamnă că aveţi anemie. Fierul poate fi introdus în alimentaţie şi în lipsa cărnii sau a altor produse animale. Cele mai bogate alimente vegetariene în fier sunt reprezentate de: linte, fasole, tofu, alimente cu frunze verzi, cereale şi pâine fortificate cu fier, precum şi fructe uscate.

UMOR LA REFLECTOR

☺ ☺ ☺

Cică un poliţai se întâlneşte cu o cunoştinţă de-a lui. Zice amicul:

- Bă, hai să-ţi zic un banc tare. Fii atent! Câte ouă poţi mânca pe stomacul gol?

Stă poliţistul şi se gândeşte... ... . şi după aia zice:

- Patru!

- Băăăăă, prostule! Vezi că pe stomacul gol nu poţi mânca decât un ou! Că restul n-o să le mai mănânci pe stomacul gol, findcă o să ai oul ălalalt în stomac!

- Hă, hă, hă, râde poliţistul.

Merge poliţistul nostru ce mai merge şi dă de un alt poliţist. Zice:

- Bă, hai să-ţi zic un banc mişto! Fii atent! Cîte ouă poţi mânca pe stomacul gol?

Se gîndeşte al doilea poliţai... şi dintr-o dată zice:

- Cinci!

Imediat vine răspunsul:

- Aaaaaah, dacă ziceai patru, ce banc mişto îţi ziceaaam....

☺ ☺ ☺

Bush, Eltin si Iliescu se duc la Dumnezeu să le răspundă la întrebări.

Bush întreabă:

- O să prind eu ziua când o să scape America de terorişti?

D-zeu:

- Dragă Bush, da, o să apuci.

Eltin:

- O să prind eu ziua când o să scape Rusia de foame şi de mafie?

D-zeu:

- Ei bine, Boris, da, o să apuci!

Iliescu:

- O să prind eu ziua când o să muncească românul, Doamne?

Se uită Dumnezeu prin cartea lui magică, se tot uită şi zice:

- Mă, Ioane, Eu n-o s-o apuc!!

☺ ☺ ☺

Bulă se prezintă la director.

- Domnule director, vă rog să-mi măriţi salariul!

- Nu pot, zice directorul, e criză şi nu am bani.

- Vă rog să va gândiţi bine, că eu sunt căutat de multe unităţi din tara.

- Ai tu aşa multe relaţii? se miră directorul.

- Păi da, zice Bulă. Mă caută trei bănci, CEC-ul şi Poliţia.

☺ ☺ ☺

Să nu uităm Ziua terminării celui de-al doilea război mondial

Ziua Victoriei în Europa este ţinută în Statele Unite, Marea Britanie şi majoritatea Europei de Vest. Este sărbătorită Ziua Victoriei în al doilea război mondial: la 7 mai la 02:40 (CET) generalul german Alfred Jodl a semnat actul de predare al Germaniei naziste. Actul de predare a fost semnat: din partea Uniunii Sovietice de generalul-maior Ivan Susloparov (reprezentant al lui Stalin la Comandamentul Aliat) şi din partea SUA de Generalul Beddel Smith. Capitularea Germaniei naziste a intrat în vigoare la 8 mai, ora 23:01 (CET). În această zi, 8 mai 1945, în mai multe oraşe europene au avut loc festivităţi de mare amploare. În Londra, un număr foarte mare de persoane s-au adunat în Piaţa Trafalgar şi lângă Palatul Buckingham, unde regele George al VI-lea, regina Elisabeta şi Winston Churchill au mers la balcon şi au salutat mulţimea de oameni. În Statele Unite, preşedintele Harry Truman a "dedicat" victoria memoriei predecesorului său, care a murit cu mai puţin de o lună înainte de victoria lui Franklin D. Roosevelt , care, a spus el, a fost dedicat cauzei de câştigare a războiului. Steagurile din Statele Unite au rămas în bernă până 12 mai , atunci când perioada de doliu în onoarea lui Roosevelt s-a încheiat.

Predarea oficială a ultimelor forţele germane de ocupaţie a avut loc în Insulele Canalului la 9 mai 1945.

100 de ani de la înfiinţarea Partidului Comunist Român şi importanţa sa pentru România

Partidul Comunist Român (PCR) a fost un partid politic creat în anul 1921 ca rezultat al scindării ramurii bolşevice de extremă stânga de Partidul Socialist din România. În România interbelică, PCR a fost o mică organizație politică ilegală, subordonată Cominternului şi implicit Uniunii Sovietice care a susținut ideologic revoluția comunistă. Partidul comunist şi-a început ascensiunea la putere în România după actul de la 23 august 1944, la care a participat în calitate de membru al Blocului Național Democrat (BND). Apoi, conform strategiei staliniste şi cu sprijinul trupelor sovietice, PCR şi-a eliminat treptat adversarii. După abdicarea forțată a regelui Mihai I, în urma loviturii de stat de la 30 decembrie 1947, s-a instaurat Republica Populară Română.

Între 1947 şi 1989, PCR a fost singurul partid politic oficial care a activat pe scena politică din România. În articolul 3 al Constituției României din 1965, PCR era numit „forța politică conducătoare a întregii societăți din Republica Socialistă România”. Sub conducerea P.C.R. în România a fost instaurată Dictatura Proletariatului, în economie s-a instituit dirijismul, societatea civilă a fost alterată de principiile dictatoriale ale P.C.R., iar cenzura a inhibat libertatea de exprimare. „ i totuşi oricare ar fi judecata istoricilor în viitor, este azi evident că globalmente vorbind, experiența comunismului pentru români a fost traumatică. În economie a înlocuit spiritul întreprinzător cu controlul centralizat; în politică şi viața socială a înecat societatea civilă în instituții fără integritate; în viața intelectuală a sufocat libera expresie a spiritului uman, şi cel mai grav, a adus prejudicii incalculabile moralei colective prin proliferarea legilor dar dispreţul pentru Lege.” - Keith Hitchins.

Înfiinţarea

În mai 1921 aripa de extremă stângă a PSdR, profitând de faptul că majoritatea liderilor socialişti erau în puşcărie şi în incapacitate de a-şi exercita funcțiile, au votat pentru transformarea partidului în Partidul Socialist-Comunist, redenumit apoi Partidul Comunist din România (PCdR). Primul secretar general a fost Gheorghe Cristescu, de meserie plăpumar. Printre membrii inițiali s-au aflat însă şi numeroşi intelectuali de valoare, precum Lucrețiu Pătrăşcanu sau istoricul Petre Constantinescu-Iaşi. Actul a fost de o importanță majoră întrucât a dus la scindarea mişcării muncitoreşti din România pentru următorii 25 de ani. În iunie 1921 adevărații lideri ai partidului socialist au amendat hotărârile votate la congresul din mai 1921 şi, practic, din acel moment muncitorimea română a fost reprezentată politic de două partide: unul moderat ca doctrină, social-democrat reformist, şi celălalt revoluționar, partidul comuniştilor. Imediat după scindare, nou formatul PCdR s-a afiliat la Internaționala a III-a. În anul 1924, PCdR a fost interzis de guvernul liberal, care l-a acuzat de „acțiuni anti-româneşti” după evenimentele de la Tatar-Bunar şi a rămas în ilegalitate până în 1944. Deşi interzişi formal, comuniştii au continuat totuşi să ia parte la viața politică a vremii prin intermediul unor partide noi. În 1925 s-a înființat aşa-zisul „Bloc Muncitoresc-ărănesc” care era în realitate partidul legal al comuniştilor din România. BMT a avut, în general, aceleaşi dificultăți electorale ca oricare alt partid mic al vremii, dar cu prilejul alegerilor din 1931 a produs o surpriză uriaşă, reuşind să adune nu mai puțin de 73.000 de voturi (comuniştii vorbiseră chiar de 130.000 de voturi), ceea ce însemna peste 2,5% din voturi şi trimiterea a cinci deputați (printre care şi Lucrețiu Pătrăşcanu) în parlament. Rezultatul era cu atât mai remarcabil cu cât BMT reuşise să înscrie candidați în mai puțin de jumătate din județe. La aceleaşi alegeri din 1931 socialiştii (social-democrații) obținuseră şi ei aproape 100.000 de voturi, ceea ce însemna că partidele muncitoreşti obțineau împreună în jur de 6% din voturi. Totuşi, politicienii vremii, luați prin surprindere de succesul comuniştilor, au invocat nişte vicii de procedură pentru a-i invalida în bloc pe toți cei cinci deputați comunişti (singurii care s-au opus acestui act au fost parlamentarii social-democrați) şi apoi, după grevele de la Grivița din februarie 1933, BMT a fost interzis. Comuniştii au înființat imediat „Liga Muncii”, dar această formațiune a avut o viață şi mai scurtă, fiind interzisă după un singur an. După aceea comuniştii români au renunțat la orice veleitate de natură politică şi s-au mulțumit numai cu activități de propagandă în cadrul unor organizații non-profit (Amicii URSS, Comitetul Antifascist German etc.). Numărul membrilor PCR în perioada interbelică nu este cunoscut cu precizie. Partidul Comunist din România număra cu certitudine în jur de 2000 de membri în 1922, imediat după înființare. Conform anumitor documente ale Cominternului din anii celui de-al Doilea Război Mondial, documente care infirmă un loc comun de după 1989 (cum că partidul nu avea decât vreo mie de membri), în ciuda cruntei represiuni interbelice în România ciuntită încă se mai aflau peste 3000 de comunişti. Alte surse dau numărul membrilor PCdR în preajma zilei de 23 august 1944 între 794 şi 1150 de persoane. Numărul membrilor e lipsit de relevanță, pentru că fiind un partid ilegal PCR oricum nu avea posibilitatea să constituie legal organizații de bază. Reprimarea a fost continuă în perioada 1924-1944, chiar şi în privința activității amintitului BMT. Instanțele judecătoreşti ale vremii ajunseseră să condamne adolescenți pentru difuzarea manifestelor comuniste. Un autor comunist, Petre Constantinescu-Iaşi, vorbea în 1929 de peste 400 de „deținuți politici”. În preajma zilei de 23 august aproape toți liderii comunişti şi cu o mare parte a membrilor de partid erau în închisorile regimului Antonescu. Baza electorală a PCR, care se poate estima după baza electorală a BMT, era mai mult în Ardeal şi Banat (regiunile cele mai industrializate ale României) şi din această cauză PCR avea un pronunțat caracter multietnic, românii reprezentând mai puțin de un sfert din membrii săi în 1930 - distribuția pe naționalități era: maghiari 26%, români 23%, evrei 18%, ruşi şi ucraineni 10%, bulgari 10%).

TREPTELE GLORIEI ARTISTICE VILIEI BANŢA

Nu sunt sigur dacă treptele biologice ale unei poete talentate pot fi şi căi succesive pentru împlinirea sa artistică. Într-o evoluție normală, un creator parcurge armonios aceste etape; alții însă, detectați prea devreme şi într-un mod surprinzător, nu mai găsesc aceleaşi soluții evolutive, să se mențină pe traiectoria pe care cititorii lor dintru început i-ar fi dorit. Întâlnim şi debuturi târzii, ale celor care au parcurs anterior câteva etape evolutive, prezentându-se, deodată, ca nişte artişti deja formați. Încerc să parcurg, pentru un studiu de ansamblu, cele nouă volume de versuri ale Viliei Banța, profesoară de matematică şi membră a Uniunii Scriitorilor din România, tipărite până acum, şi anume: Timpul mareelor, Orfeu printre himere, Alchimia sferelor, Călătorie, Geometrie glisantă, Dresorul de umbre, Urcând colina fierbinte, Invers numărând Niobe şi Departe de Shangru-La, apărute la Editurile impex 92, SemnE, Orion, Arefeana şi Bibliotheca. Nu-mi dau încă seama dacă, privindu-i fotografiile de pe coperta a patra a fiecărui volum, de-o rară frumusețe, reliefându-i freamătul de căprioară carpatină din prima tinerețe, când abia debuta într-un timp al mareelor, în dialog cu Orfeu, urcând colina fierbinte spre maturitate; ca apoi, citindu-i paginile inspirate şi surprinzătoare, din cărțile care au urmat, voi reuşi să-i descifrez şi treptele evoluției sale biologice, rămânând constată într-o frumusețe calmă, în paralel cu poeziile pe care le parcurg, care-i conferă un alt fel de farmec, cel spiritual, izvorând parcă din privirile ei, de-un mister aparte, rămânând în acest superlativ armonios, al frumuseții spirituale şi fizice. Mai bine zis (trebuie să recunosc), am încercat, dar nu am reuşit: Vilia Banța este încă o prezență tulburătoare, stârnind valuri de emoții prin versurile sale, pe care mă străduiesc să le ataşez zâmbetului său mirific peste timp, determinându-ne să-i citim şi recitim captivantele pagini din aceste volume, care să rămână printre noi pentru timpul şi generațiile ce vor veni, iar în ceea ce privesc treptele vârstei sale poetice, nici pe acestea nu am reuşit să le ordonez pe deplin, fiindcă autoarea a debutat cu volumele Timpul mareelor şi Orfeu printre himere ca o creatoare deja formată, ba chiar cu multă experiență prozodică: "Prin oglinzi înserăm cu ape de jad,/ Cu vorbele-ascunse de-a valma sub riduri,/ Ne-apasă pe umeri un munte de gânduri,/ Când peste hăuri zăpezile cad" {Poem între oglinzi, din Orfeu printre himere, p.6). Avea dreptate poetul Mircea Micu, uimit de acea apariție de-atunci (ca şi mine acum), când scria despre volumul Alchimia sferelor. "Versul său e distinct; un amestec parfumat de miere şi fum, o tristețe subțire ca o pânză de păianjen peste florile carbonizate de nesomn" (Text preluat de pe coperta a patra a volumului Urcând colina fierbinte). Între timp, Vilia Banța tipăreşte alte două cărți Alchimia sferelor şi Călătorie. Despre evoluția sa stilistică şi emoțională, poetul Radu Cârneci, nota în prefața volumului tipărit la Editura Orion, pe care o conducea în vremea aceea: "Poetă de aleasă sensibilitate, trăindu-şi darul cu puterea resemnării, adâncindu-se în tainele-i ca într-un cer interior, doamna Vilia Banța, cea condamnată la frumusețe, încremeneşte-n propria-i legendă, precum ideea de frumos în durere"(P- 6). Splendid dialog între doi mari poeți, cum rar poți întâlni: "Astăzi/ eu voi deschide jocul,/ Vecinătatea viorilor mă va trezii/ cu gustul amărui/ al evadării./ Clandestin,/ fără titlu,/ pe clapele sângelui grăbit/ ne vom urma/ călătoria" (Călători). Apoi intervine în dialog şi profesorul universitar doctor Valeriu Filimon, un prestigios ucenic al lui George Călinescu, stilist rafinat, exigent şi subtil: "Conştiința superiorității Eului pur şi lipsa de voință în a înfrânge non-Eul, fac din poezia Viliei Banța o creație a ființării tragice. Ființa şi ființarea devin nisipul - amestecul din cele două recipient ale clepsidrei ce măsoară timpul, prin răsturnare, la infinit" (Prefață la volumul Geometrie glisantă, p. 6), din care cităm: "Sfârşitul e doar începutul şi repausul meu/ se prelinge pe-o sferă,/ îmi fac loc tot mai în fața, mai aproape de vid,/ aud cum plesnesc bumbii planului secund, /jonglerie pe sârmă, pe gest, pe cuvânt" (Muzeu, p. 169). Cât de apropiată este idea dintre cuvântul critic şi cei poetici.

Profesorul universitar doctor George Coandă, aprecia cărțile acestei poete prin următoarele cuvinte: "A o citi pe Vilia Banța este ca şi cum te-ai înveşmânta într-o admirabiă aură de grație. Ca stare - mă încumet să spun - argumentul fiind şi acest excelent volum -că Vilia Banța, în osia lumii, înfruntând ghimpele umbrei îşi cioplește poeziile în piatra statuilor".(Din prefața la volumul Departe de Shangri-La, p. 6).

VĂ RECOMAND DOUĂ ROMANE DE EXCEPŢIE

Pavel PEREŞ, „Mântuiţi inimile noastre“, Editura Marcela Peneş, Bucureşti, 2011 şi „Viaţa şi petrecerea constructorului Constantin Damian“

În nopțile acestea prelungi de iarna, împodobite cu sărbători tradiționale, poate că preocuparea cea mai încântătoare devine citirea unor cărți cu întâmplări de odinioară, reluând lectura din anii trecuți, cu o viziune nouă, mai emotivă şi mai aplicată. Parcă se scria altfel, cu mai multă răbdare, cu forța evocatoare a faptelor mărunte, care deveneau, deodată, esențiale, în viața unor oameni simpli din mahalalele bucureştene pitoreşti şi pline de inedit. Aşa mi s-au părut, la o nouă parcurgere, două dintre romanele esențiale ale prietenului meu Pavel Pereş: "Mântuiți inimile noastre" şi "Viața şi petrecerea constructorului Constantin Damian" - cărți alcătuite prin descifrarea sufletelor unor oameni simpli, harnici şi cinstiți, dintr-un cartier mărginaş al Capitalei, cu obiceiurile lor strămoşeşti, aduse în inima țării, din ținuturile de pretutindeni, de unde proveneau fiii foştilor țărani harnici, deveniți orăşeni, cu viața lor de familie şi vecinătate, în condițiile noilor preocupări de muncitori urbani şi ai noilor aşezăminte, cu petrecerile de pomină, dar prin păstrarea respectului dintre oameni, cu o credință creştină temeinică, transmisă cu evlavie copiilor, cu bune relații între comunitățile de pe aceeaşi stradă sau uliță, care aparțineau parcă unei familii mai largi, unei comunități abia statornicite, în mijlocul căreia te simțeai întotdeauna bine. Romanul „Mântuiți inimile noastre, tipărit în anul 2011, la o tipografie din cartierul, pe care-l aproximez, după indicațiile aluzive din text, cam între Şoseaua Olteniței şi Şoseaua Giurgiului, Apărătorii Patriei, împrejmuind Cimitirul Belu şi apoi spre dreapta, către comuna Domneşti, revărsându-se spre câmpie.

Dar ce importanță mai are această hotărnicie când viața familiei Avel şi Ludovica Rareş reprezintă inima şi pulsul comunității - existențe evocate de autor cu atâta emoție şi respect încât ne devin şi nouă dragi. Acțiunea este oarecum atipică, deoarece curge dinspre moarte spre viață, adică, după decesul lui Avel cel bătrân, soția sa iubitoare, Ludovica, şi Avel cel tânăr, fiul, povestesc nu doar despre supraviețuire, prin evocarea permanentă, ci reînvie faptele brave ale lui Avel bătrânul, munca şi petrecerile lui, prieteniile, extinse la noua comunitate, în mijlocul căreia a trăit, readucându-le într-un prezent permanent, la care devenim şi noi martori, fie prin simpla narațiune, fie prin lungile monologuri ale Ludovicăi, asemenea unei rugăciuni. Avem, astfel sub priviri parcă o a doua existență a lui Rareş, mult mai intens evocată, ca şi cum personajul le-ar retrăi alături de cei care mai dăinuiesc încă pe pământ. Aflăm cum s-au cunoscut cei doi, în tinerețea care s-a fixat în timp ca un tablou al unei iubiri unice, cum şi-au nuntit iubirea cea mai înflăcărată, cum au avut doi copii, un băiat şi o fată; apoi au apărut nepoții celor doi protagonişti centrali, care-i vizitau cu respect şi cadouri de sărbători, într-o continuă reînnoire a generațiilor şi curgerea vieții spre eternitate. Cunoaştem personajele mai evidente ale cartierului, rotindu-se în jurul familiei Avel: profesorul Andrei Serafim, preotul Iuliu Hossu, pictorul Horia Luca, amestecați printre nume ale unor personalități ale politicii şi culturii noastre din vremea aceea: Petru Groza, Virgil Carianopol, Octavian Goga, Păstorel Teodoreanu - despre care ne întrebăm dacă au fost sau nu locuitori reali ai acelui cartier, ori autorul i-a aşezat alături de ceilalți, pentru o coloratură amăgitoare de epocă, conferindu-i acțiunii o trăinicie de autenticitate, iar faptelor romanului o lumină mai puternică, fiindcă: „Viața este o iluzie fluturând pe catargul unui corsar" (p. 53), iar după afirmația personajului narator: „Ştiu că am fost martorul unui timp minunat, mereu mă gândesc la acel timp ca să-l întocmesc pe următorul" (p. 53). Aşa înțelegem mai bine firele existențiale ale unor trăitori, de pe la sfârşitul Celui de al doilea Război Mondial, urcând prin timp spre Festivalul Internațional al Tineretului, ori defilarea de la 23 august, sugerându-ne ideea că, în calea unor vremelnice schimbări (şi a vremurilor schimbătoare), singurele care rămân infiltrate în zidul existențial sunt memoriile unor oameni puternici, deoarece „Să-ți pui sufletul în bătaia soarelui, ca să fie ecoul atâtor suflete este un miracol, nu oricine îl are (p. 54). Dincolo de toate acestea, desprindem un destin de excepție, cel al constructorului Constantin Damian, întemeietor de firme, străjerul familiei şi purtător de bine pentru toți cei din jurul lui, care duc o viață frumoasă, cu primejdii asumate, cu descoperiri şi incertitudini, ce l-au transformat în model. El a fost un constructor priceput, chiar dacă a ignorat unele capcane ale belşugului şi destinului, recunoscându-se în cei dragi, aşa cum şi ei se vor regăsi în gândurile şi faptele lui". Romancierul crede că „Orice carte derivă din viață şi viața merge pe tresele cărților, fiecare procedează cum îi vine la socoteală, invențiile vieții n-or să-şi sleiască niciodată izvoarele, şi în consecință nici ale cărților" (p.198). Oare romanele lui Pavel Pereş realizează o simbioză între balada populară "Miorița" şi legenda "Monastirea Argeşului", deşi autorul, profesor de limba şi literatura română de excepție, la un mare colegiu național din capitală şi fost director al Muzeului Literaturii Române, nu mi-a mărturisit această posibilitate analitică - asemănătoare şi paralelă. Cărți deosebite, pe care, recitindu-le la un interval mai mare de timp, le descoperi şi mai bogate în exprimare şi conținut.

PAGINĂ REALIZATĂ DE ION C. ŞTEFAN

COMUNICAT DIRECŢIA JUDEŢEANĂ DE STATISTICĂ ARGEŞ

ÎN MARTIE 2017, RATA ANUALĂ A PREŢURILOR A FOST DE 0,2%

- Prețurile de consum în luna martie 2017 comparativ cu luna martie 2016 au crescut cu 0,2%.
- În luna martie 2017, ponderea mărfurilor şi serviciilor care au înregistrat o scădere a prețurilor, comparativ cu martie 2016, este de 19,4%, cele care au avut creşteri cuprinse în intervalul 0 - 2,5% dețin o pondere de 65,8%. Mărfurile şi serviciile ale căror prețuri au crescut cu mai mult de 2,5% dețin o pondere de 14,8%.
- Rata medie a prețurilor de consum în ultimele 12 luni (aprilie 2016 - martie 2017) față de precedentele 12 luni (aprilie 2015 – martie 2016), calculată pe baza IPC, este -0,9%. Determinată pe baza IAPC, rata medie este -0,5%.

COMUNICAT

Evoluţia principalilor indicatori economico – sociali în perioada 01.01 –31.02.2017

✓ **Câştigul salarial mediu brut** realizat în luna februarie 2017 în județul Argeş a fost de 2849 lei, în creştere cu 38 lei (+1,4%) față de nivelul realizărilor salariale din luna ianuarie 2017. Evoluția ascendentă a fost imprimată de dinamica pozitivă a câştigurilor salariale din agricultură, vânătoare şi servicii anexe, silvicultură şi pescuit (+5,9%) şi din servicii (+3,9%).

✓ **Câştigul salarial mediu net** realizat în luna februarie 2017 a fost de 2046 lei, mai mare cu 19 lei (+0,9%) comparativ cu realizările salariale din luna ianuarie 2017. Creşterea menționată a fost determinată de realizările mai mari din sectorul servicii (+3,2%) şi din agricultură, vânătoare şi servicii anexe, silvicultură şi pescuit (+5,7%).

✓ **Efectivul salariaților** la 28 februarie 2017 în județul Argeş a fost de 147825 persoane, în creştere cu 532 persoane (+0,4%) față de efectivul salariaților de la finele lunii ianuarie 2017. Evoluția ascendentă a efectivelor de salariați comparativ cu luna precedentă s-a manifestat cu aceeaşi intensitate în toate sectoarele economice. Repartizarea salariaților pe sectoare de activitate ne arată faptul că cea mai mare parte a acestora (50,5%) activează în industrie şi construcții, restul regăsindu-se în servicii (47,6%) şi în agricultură, vânătoare şi servicii anexe, silvicultură şi pescuit (1,9%).

✓ La finele lunii februarie 2017, potrivit datelor furnizate de Agenția Județeană pentru Ocuparea Forței de Muncă Argeş, **numărul şomerilor** înregistrați a fost de 11709 persoane, în scădere cu 283 persoane (-2,4%) față de 31.01.2017 şi cu 1052 persoane (-8,2%) comparativ cu luna februarie 2016. Analizând structura pe sexe a şomerilor înregistrați la 28 februarie 2017 se constată o predominare numerică a bărbaților, aceştia deținând o pondere de 59,9% în totalul şomerilor înregistrați.

✓ În luna februarie a.c. au fost înregistrate 4 cazuri de **mortalitate infantilă**, cu 3 cazuri mai puține decât în luna ianuarie a.c. şi cu 2 cazuri mai multe față de luna februarie 2016.

✓ La oficiile de stare civilă s-au înregistrat în luna februarie a.c. 110 **căsătorii,** cu 5 cazuri mai puține decât în luna ianuarie 2017 şi identic cu perioada corespunzătoare din anul precedent.

✓ **Numărul divorțurilor** pronunțate prin hotărâri judecătoreşti definitive şi conform Legii nr. 202 / 2010 a fost de 78 cazuri, cu 74 cazuri mai multe față de luna ianuarie 2017 şi cu 25 cazuri mai puține decât în luna februarie 2016.

REDACȚIA REFLECTOR ARGEȘEAN
Strada Tg. din Vale nr. 23, Pitești, Argeș
(în localul cooperației)
Relații la:
- *Mobil: 0741-335962; 0733-390136*
- *Tel: 0348-401072*
- *Fax: 0348/401938*
- *Email: reflector_argesean@yahoo.com*

Noile programe şcolare sunt bine-venite, având în vedere accentul pus pe dezvoltarea de competenţe“

Interviu cu prof. Mirela Pintea Enea, inspectorul general al ISJ Mehedinţi

- Stimată doamnă inspector general, care au fost cele mai mari provocări pe care le-a adus acest an învăţământului mehedinţean?

- Rezultatele obţinute la examenele naţionale ne provoacă permanent în identificarea soluţiilor, în vederea creşterii acestora de la an la an. Pentru a materializa acest obiectiv am insistat asupra dezvoltării parteneriatelor şcoală-părinţi, modernizării infrastructurii şi bazei materiale din unităţile de învăţământ, asigurării de resursă umană calificată.

- Vom avea, începând cu anul şcolar 2017-2018, un nou curriculum pentru gimnaziu. E pregătită şcoala mehedinţeană pentru această provocare? Are resursele necesare pentru a acoperi toate cerinţele noilor programe?

- În judeţul Mehedinţi există necesarul de cadre didactice calificate care vor preda noile discipline cuprinse în planurile-cadru ce vor intra în vigoare începând cu anul şcolar 2017-2018. Noile programe şcolare sunt bine-venite, având în vedere accentul pus pe dezvoltarea de competenţe, pe transferul şi aplicarea acestora în contexte variate de viaţă.

Cadrele didactice sunt suficient de pregătite întrucât au parcurs programe de formare continuă, prin intermediul cărora şi-au actualizat competenţele didactice de specialitate, psihopedagogice şi complementare, toate acestea venind în întâmpinarea nevoilor de învăţare actuale ale elevilor noştri.

- În ceea ce priveşte învăţământul dual, ce ne puteţi spune despre acesta la nivelul judeţului Mehedinţi? Mă refer la necesarul de spaţii, de cadre didactice, de manuale.

- Învăţământul dual este o alternativă pentru învăţământul profesional şi tehnic, cu rol semnificativ în dobândirea de cunoştinţe, deprinderi şi competenţe, şi le oferă participanţilor posibilitatea de a ocupa un loc de muncă imediat după absolvire.

La nivelul judeţului Mehedinţi ne aflăm în plin proces de informare şi promovare a învăţământului dual, prin încurajarea atât a agenţilor economici de a se implica în buna pregătire profesională a tinerilor interesaţi, cât şi a unităţilor de învăţământ profesional şi tehnic de a implementa această formă de învăţământ preuniversitar. Astfel, în perioada următoare se vor desfăşura întâlniri ale membrilor CLDPS, în vederea fundamentării planului de şcolarizare la învăţământul dual. Unităţile de învăţământ dispun de spaţiile necesare, de cadrele didactice calificate pentru asigurarea unui învăţământul dual de calitate.

- Concursurile de directori şi directori adjuncţi au readus normalitatea în sistemul de învăţământ preuniversitar. Ce se va întâmpla la sesiunea din vara acestui an?

- Concursurile cu directorii şi directorii adjuncţi au oferit oportunitatea tuturor cadrelor didactice din învăţământul preuniversitar să demonstreze competenţele necesare asigurării unui management de calitate în toate unităţile de învăţământ, astfel încât pentru cele 107 funcţii de director şi 28 de funcţii de director adjunct s-au înregistrat 152 de candidaturi.

În urma desfăşurării probelor de concurs, au fost declaraţi promovaţi 55 de candidaţi pentru funcţia de director şi 18 candidaţi pentru funcţia de director adjunct. Pornind de la faptul că cei care au promovat concursul pentru ocuparea funcţiei de director şi de director adjunct, în conformitate cu metodologia de concurs, au semnat cu inspectorul şcolar general contract de management educaţional şi cu primarul unităţii administrativ-teritoriale, respectiv preşedintele consiliului judeţean de pe raza căruia se află unitatea de învăţământ, contract administrativ-financiar pentru o perioadă de patru ani, consider că au fost create premisele unei stabilităţi şi continuităţi a proiectelor care conduc spre performanţă.

Sesiunea din vara aceasta se va organiza în aceleaşi condiţii optime, oferind şanse egale tuturor candidaţilor care vizează ocuparea funcţiilor manageriale din învăţământul preuniversitar.

- În acest moment, care este starea învăţământului din mediul rural mehedinţean?

- La nivelul Inspectoratului Şcolar Judeţean Mehedinţi s-au organizat mai multe activităţi care au prevăzut o analiză amplă a stării unităţilor de învăţământ din judeţ, în special a celor din mediul rural, în vederea definirii strategiei privind infrastructura educaţională pentru judeţul Mehedinţi. În acest sens, se fac demersuri de către factorii decizionali în accesarea de fonduri nerambursabile pentru proiecte de infrastructură şcolară, astfel încât dascălii şi elevii noştri să beneficieze de un cadru optim şi sigur în desfăşurarea activităţilor instructiv-educative.

În acelaşi timp, au fost implementate proiecte POSDRU în care au fost incluşi şi elevi din unităţile şcolare din mediul rural, în vederea eliminării barierelor sociale şi culturale, a promovării egalităţii de şanse la educaţie, a prevenirii absenteismului şi abandonului şcolar.

- Cum colaboraţi cu autorităţile locale?

- Între Inspectoratul Şcolar Judeţean Mehedinţi, unităţile de învăţământ, autorităţile locale şi Prefectură există o relaţie de strânsă colaborare. Exemplele concrete sunt reprezentate de participarea reprezentanţilor autorităţilor locale în comisiile de concurs pentru ocuparea funcţiilor vacante de director şi director adjunct din unităţile de învăţământ preuniversitar, interesul manifestat în organizarea/reorganizarea reţelei şcolare la nivelul judeţului Mehedinţi, facilitarea derulării în condiţii optime a programelor guvernamentale, prin accesarea de proiecte destinate reabilitării spaţiilor şcolare.

- Să vorbim şi despre abandonul şcolar din zona rurală. Care este situaţia în momentul de faţă?

- Învăţământul din mediul rural are multiple provocări, iar reducerea abandonului şcolar este una dintre priorităţi. În acest sens, există trei direcţii: prevenirea prin măsuri menite să asigure participarea tuturor copiilor la cursuri, intervenţia prin intermediul personalului specializat (îndrumări, meditaţii pentru copiii aflaţi în situaţii vulnerabile), compensarea (oferirea unor alternative de continuare a studiilor prin Programul ,,A doua şansă“).

La nivelul judeţului Mehedinţi, este înregistrat un procent de 0,93% privind abandonul şcolar. Sub coordonarea Inspectoratului Şcolar Judeţean Mehedinţi şi în colaborare cu CJRAE Mehedinţi, în acest an şcolar se desfăşoară proiecte educaţionale care au ca scop reducerea absenteismului şi prevenirea abandonului şcolar.

- Învăţământul românesc are o mare problemă la capitolul analfabetism funcţional. Care credeţi că sunt motivele?

- Înregistrarea progresului şcolar al elevilor, raportat la standardele educaţionale, se poate realiza prin demersuri didactice atractive şi eficiente, centrate pe formarea şi dezvoltarea competenţelor-cheie din perspectiva învăţământului pe tot parcursul vieţii.

- Ce vă aşteaptă în lunile care au mai rămas până la sfârşitul anului şcolar?

- În următoarea perioadă se vor organiza şi desfăşura examenele naţionale: examenul de definitivat, Evaluarea Naţională pentru elevii clasei a VIII-a, examenul de bacalaureat şi concursul naţional pentru ocuparea posturilor/catedrelor declarate vacante/rezervate în învăţământul preuniversitar. Ne propunem ca acestea să se desfăşoare în cele mai bune condiţii, iar rezultatele să ilustreze competenţa cadrelor didactice din învăţământul preuniversitar şi un nivel dezvoltat al achiziţiilor elevilor la finalizarea ciclurilor de învăţământ.

INTERVIU REALIZAT DE MARCELA GHEORGHIU

SOS... necesitatea reapariţiei posturilor de poliţie săteşti

În România, există cca. 7000 de localităţi numite comune. În ultimii ani, datorită unor greşeli, aceste posturi de poliţie absolut necesare în mediul sătesc, au fost desfiinţate şi comasate în centre de poliţie comunale. Aceasta în condiţiile în care, în ultimii 60 de ani, în toate comunele s-au construit sedii ale poliţiilor comunale în care erau şi locuinţe pentru două familii de poliţişti. Necesitatea existenţei la sate a poliţiştilor permanenţi, zi şi noapte, reprezenta câteva avantaje importante. Creşterea siguranţei cetăţenilor că poliţia este alături de ei, apărându-i împotriva micilor sau marilor infracţiuni. Faptul că poliţistul se integra în viaţa localităţii împreună cu familia sa, dovedea legătura frăţească între cetăţean şi poliţistul care era un organ de coerciţie. Nu ştim motivele pentru care aceste posturi de poliţie nu mai sunt funcţionale, cetăţenii fiind obligaţi să se deplaseze la centrele zonale de poliţie. Spaţiul nu ne permite să facem o analiză detaliată cu privire la reapariţia poliţiei săteşti, aceasta în condiţiile în care tot mai multe sunt infracţiunile de mici dimensiuni care se pot transforma în mari infracţiuni. Sigur că statul în mod greşit a emis o lege privind apariţia "poliţiei locale" care reprezintă o mare cheltuială din bugetele locale ale primăriilor şi sunt benefice doar pentru oraşele şi municipiile României. Pentru comunele de până la 10-15 mii de locuitori, poliţiile locale reprezintă o mare povară pentru cetăţeanul contribuabil şi aşa destul de sărac. În acest context, nu doar pledăm pentru ca aceste posturi de poliţie unde există şi spaţii de locuit să fie încadraţi poliţişti fără familii sau cu familii foarte tinere, existând toate condiţiile la sate, în prezent, de apă, canalizare, şcoală până la cea gimnazială, etc... Se pare că prin dispariţia poliţiştilor militarizaţi de la sate, s-a înmulţit îngrijorător de mult în primul rând delicvenţa juvenilă, în condiţiile în care statul român a cheltuit destul de mulţi bani în ultimii 15-20 de ani privind înfiinţarea poliţiei de proximitate. Prezenţa poliţistului în uniformă produce în afară de respect faţă de această instituţie, dar mai cu seamă produce siguranţă în rândul cetăţenilor.

Divele... sau „curvăsăria legală“

Mijloacele media prezintă în ultimile zile, aspecte dezonorante privind vacanţa de paşte sau de 1 Mai, care s-au transformat ca pe vremea romanilor, în adevărate orgii. Amintim în acest sens că la Mamaia - staţiunea cea mai depravată în ultimii ani din România, la care şi-a adus contribuţia tot atât de depravatul primar Mazăre, în care câteva mii de tineri care cheltuiesc sume de bani uriaşe nu din munac lor, ci din furăceala părinţilor care s-au privatizat prin fraudă, asigurându-le odraslelor lor mijloace de distracţie ca acum aproape 2000 de ani. Fără niciun fel de discuţie, că după o perioadă de muncă, tinerii şi cetăţenii au dreptul şi la o bine meritată "odihnă activă". Dar de la aceasta până la a deveni orgie şi de cele mai multe ori devenită orgie sexuală, nu mai este decât un pas. Majoritatea dintre cei 40 mii de cetăţeni care au dorit să petreacă câteva zile pe litoral sunt studenţi şi elevi, datorită faptului că PSD a avut proasta inspiraţie să asigure transportul gratuit al studenţilor pe CFR în tot timpul anului. De parcă cineva din conducerea acestui partid al plăti cheltuielile pe care statul român le face cu întreţinerea şi aşa destul de costisitoare a CFR. Sigur, şi elevii şi studenţii au dreptul la facilităţi de a li se acorda 50% gratuit pe CFR. Numai că, călătoria gratuită pe CFR reprezintă o mare greşeală în programul de guvernare a PSD şi o pagubă gravă adusă economiei naţionale. Sigur, vor spune unii că prin aceste măsuri vor fi sprijinite societăţile comerciale care dispun de spaţii de cazare şi masă. Numai că, din punctul nostru de vedere, peste 30% din încasări reprezintă evaziune fiscală pe care guvernul actual nu o poate gestiona şi nici nu s-a gândit să o gestioneze. Pe litoral şi chiar în toate staţiunile, dacă acestea sunt pline sau aproape pline, nu este posibil să fie stopată sau micşorată evaziunea fiscală. Cu precădere staţiunile de renume de pe litoral sau de la munte, sunt lipsite total de control financiar. Nimeni nu face un control fiscal după terminarea acestor perioade în care să se stabilească câte camere au rămas libere la hotel şi ce valoare bănească au depus patronii acestor societăţi comerciale. La Mamaia, în cele mai fiţoase cluburi, o sticlă de şampanie a ajuns la peste 2000 lei, adică 20 milioane, iar băieţii de bani gata deveniţi "studenţii lui tata", consumă şampania nu cu bucata, ci cu "roaba" în care intră 30-40 şampanii. Doar 200 lei costă intrarea. Ce înseamnă acest lucru pentru un cetăţean care are 2000 lei salariul pe lună? Asta înseamnă doar intrarea, 10%. Să te cruceşti. În ce condiţii extraordinare trăesc tinerii în condiţiile în care nici cel puţin nu este mulţumită şi abea aşteaptă să plece în ţările din occident. Este un lucru imposibil de analizat şi de gândit. Aceasta în condiţiile în care fenomenul "roaba de şampanie" a devenit un fenomen de mare fală pentru tânăra generaţie de studenţi. Şi totul cu spijinul posturilor de televiziune în care unele prezentatoare dive fac apologia acestui mod de viaţă. Sigur că nu am uitat staţiunea Vama Veche care acum 30-40 de ani era doar un "fenomen exotic" pentru unii care se considerau intelectuali, scriitori, artişti şi a fi deasupra societăţii. Ori în prezent, Vama Veche a devenit o staţiune în care "sexul şi desfrâul" se fac la lumina nopţii la primele raze ale soarelui şi chiar la lumina zilei nestingherită. Sigur că şi aici studenţii noştri foaret mulţi fiind în pragul repetenţiei, cu bani puţini încearcă să urmeze exemplul doameni Elena Udrea care la vârsta de 45 de ani, aflată în pragul nebuniei de frica puşcăriei, dă un exemplu grav tinerei generaţii. Imaginea unei fete de cca. 18-20 de ani care s-a aruncat noaptea îmbrăcată în mare, este un lucru deosebit de grav şi un semnal dat părinţilor care nu îşi mai pot controla copiii. Iar pentru fata de 20 de ani care s-a aruncat în apă, reprezintă o autosinucidere, fiind un atentat la sănătatea ei ca femeie, dar şi la sănătatea viitorului copil, dacă îl va face vreodată.

PAGINĂ REALIZATĂ DE DUMITRU CÂRCENI

Preşedintele Trump... îşi arată "muşchii" faţă de "pitica ţară-Siria"

Prin cele 60 de rachete americane în Siria, SUA încalcă grosolan suveranitatea unei ţări

(URMARE DIN NUMĂRUL 346)

(Să înțelegem de aici că restul au căzut aiurea făcând noi victime încercând astfel să îndrepte un rău făcând alt rău?!). Observatorul Sirian pentru Drepturile Omului, la rândul său, a părut să acrediteze această teză şi a notat că două avioane de vânătoare siriene au putut să decoleze de la bază a doua zi şi să efectueze noi atacuri aeriene în apropiere de Palmira. În fața acestor critici cu privire la eficiența bombardamentului, Tillerson a precizat că americanii au cruțat în mod deliberat pista de decolare, fără să spună de ce. La rândul său, Secretarul Trezoreriei, Steven Mnuchin a adăugat că Washington-ul va anunța în curând „sancțiuni suplimentare împotriva Siriei", iar preşedinția siriană a catalogat aceste atacuri un „act idiot şi iresponsabil". Totodată, Secretarul general al ONU, Franța şi Regatul Unit au pledat în favoarea unei soluții „politice" în Siria. Cu puțin înainte de reuniunea Consilului, Antonio Guterres a îndemnat la „reținere" şi a subliniat că nu există altă soluție în afara celei „politice" la războiul care devastează Siria. Atacurile au fost ordonate de Donald Trump, care se pronunțase totuşi împotriva unei intervenții directe împotriva regimului sirian. El nu a căutat să obțină autorizația Consiliului de Securitate înainte de această acțiune. Agenția de presă oficială Sana a anunțat moartea a nouă civili, inclusiv copii, în sate vecine. Observatorul a anunțat la rândul său că opt militari au fost ucişi, inclusiv un medic. Deci, cum spuneam, sancționăm o nedreptate, producând o nouă nedreptate. Potrivit serviciilor americane de spionaj, avioanele care au efectuat atacul chimic au plecat de la baza al-Shaayrat, cunoscută drept un loc de stocare a armalor chimice înainte de 2013. „Statele Unite nu vor aştepta ca al-Assad să folosească arme chimice fără consecințe. Acele zile au trecut", a mai spus (ca avertisment) Nikki Haley, ambasadoarea SUA, dar fără să facă, într-un fel sau altul dovada certă a vinovăției lui Assad... Preşedintele Donald Trump a declarat că aceste operațiuni sunt „în interesul vital al securității naționale" a Statelor Unite. „O frază de dânsul inventată" ar spune Eminescu, atâta timp cât lipseşte şi motivația şi modul concret de acțiune. După atacul cu rachete Tomahawk asupra bazei aeriene de la Shayrat, din Siria, ca răspuns la atacul cu bombe chimice lansat (presupus de serviciile de informații americane sau alibi artificial adoptat) de regimul al-Assad, preşedintele american Donald Trump încearcă să îşi justifice public gestul, în contextul în care discursul oficial de la Washington în raport cu Siria pare să se fi sucit la 180 de grade: dacă până acum nu se mai vorbea de plecarea de la putere a lui Bashar al-Assad, acum SUA nu îşi mai pot imagina o „Sirie liniştită" cu el la putere, după cum s-a exprimat ambasadoarea americană la ONU, Nikki Halley. Această doamnă ambasador nu se mai ascunde şi nici jenează, iată, că, în concepția Administrației americane, SUA sunt mai presus de Consiliul de Securitate al ONU. A greşit sau nu imprevizibilul Trump? Ce cred americanii despre atacul din Siria. În încercarea de a face față marii întrebări dacă SUA lui Trump au o strategie mai amplă pentru criza din Siria sau lumea a asistat doar la o paradă de forță, Trump trebuie să aducă justificări atât Congresului, cât şi publicului american pentru gestul său. Un sondaj public arată că americanii nu sunt convinşi că lovitura din Siria va avea vreun efect sau că preşedintele american şi-a planificat cu atenție acțiunile, însă 51% sprijină atacul cu rachete. Acest fapt nu surprinde, poporul american fiind educat în cultul de «Jandarm Internațional al SUA». „Îmi place să mă gândesc la mine ca la o persoană foarte flexibilă. Nu e nevoie să am o cale anume. Nu îmi place să spun unde mă duc şi ce o să fac. (...) Deciziile noastre vor fi ghidate de valorile şi scopurile noastre - şi vom respinge calea ideologiei inflexibile, care duce de prea multe ori la consecințe neintenționate", a declarat preşedintele american Donald Trump, după ce a dat ordinul executiv prin care 59 de rachete Tomahawk au lovit baza aeriană siriană de la Shayrat, locul de unde, spune el, a fost declanşat atacul cu bombe chimice care a ucis zeci de copii şi civili sirieni, în provincia Idlib. (hai că-mi dau lacrimile: pe cine l-a cuprins mila de pierderi colaterale !) Ce vreți o declarație mai edificatoare de atitudine de liber arbitru? Pentru mulți americani, această flexibilitate declarată a lui Trump semnifică ideea că de fapt preşedintele nu are nicio strategie, iar lovitura dată Siriei nu face parte dintr-un plan mai mare pentru criza de acolo, ci va rămâne exact la stadiul actual: o reacție de moment, coercitivă şi menită să descurajeze, la adresa dictatorului Bashar al-Assad, la adăpostul Rusiei şi al Iranului, care îl susțin la putere. Într-o scrisoare adresată Congresului, Donald Trump a arătat că lovitura dată Siriei a avut ca scop „degradarea abilității armatei siriene de a realiza atacuri viitoare cu arme chimice şi descurajarea regimului sirian de a folosi sau prolifera armele chimice, promovând astfel stabilitatea în regiune şi evitând o înrăutățire a actualei catastrofe umanitare din regiune". Dar cine garantează că asemena atacuri de tipul celor cu rachete Tomahawk nu se vor mai repeta şi nu se vor produce în oricare alt punct al planetei? Cu atât mai mult cu cât, oficiali ai administrației americane arată că operațiunea nu a eliminat capabilitatea regimului Assad de a lansa atacuri chimice. De altfel, nici măcar baza aeriană de la Shayrat nu a fost distrusă complet sau scoasă din uz, în aceeaşi zi sirienii lansând de acolo atacuri aeriene (nechimice) împotriva pozițiilor insurgenților rebeli. Nesiguranța față de ce va urma, chiar în rândul propriei administrații, combinată cu „flexibilitatea" cu care se laudă Trump este ilustrată şi de recenta răsucire a discursului public al SUA în raport cu regimul de la Damasc. După ce în Consiliul de Securitate al ONU, ambasadoarea SUA la ONU Nikki Halley a arătat că atacul este o reacție strict la folosirea armelor chimice de către Assad, într-un interviu acordat CNN aceeaşi Nikki Halley arată că îndepărtarea lui Assad de la putere a devenit prioritatea de top a SUA. Aşadar, orice ambiție personală poate deveni, poate fi argument pentru un atac, de ce nu, chiar nuclear, cât timp butonul nuclear îi este la dispoziție. Doamne feri! „Plecarea de la putere a lui Assad nu este singura prioritate. Ce încercăm să facem este evident să învingem ISIS. (Aşa? Acelaşi lucru îl declară pe fond şi Assad) În al doilea rând, nu vedem o Sirie liniştită cu Assad acolo. (De ce? Nu plac cuiva ochii lui? Ce alt motiv poate fi argument de amestec nechemat, necerut de nimeni?!). În al treilea rând, afară cu influența iraniană. (Pentru a o înlocui cu influența americană?). Şi în sfârşit să facem paşi către o soluție politică, pentru că până la urmă este o situație complicată, nu există răspunsuri simple şi o soluție politică va trebui să se întâmple" (soluția pe care o gândim şi vrem să o aplicăm noi şi pe care nu ne-a cerut-o nimeni?!), a declarat Halley într-un interviu pentru CNN. Iată câte idei arbitrare se pot desprinde dintr-o singură frază ce se doreşte a fi o doctrină, dar care nu este altceva decât o declarație arogantă de intenții în ce priveşte dreptul forței. Forță ce-i insuflă Americii sentimentul de Jandarm al Lumii!

VICTOR VERNESCU

Guvernanţi „Treziţi-vă din somn“

ESTE NECESARĂ O NOUĂ ABORDARE A PUŞCĂRIILOR ROMÂNEŞTI

Sistemul Penitenciar sau puşcăriile, pe înţelesul tuturor, se pierd în negura vremurilor, pentru că „individul”, în evoluţia sa din punct de vedere fiziologic şi intelectual este dotat diferit. Puşcăriile au existat imediat după apariţia societăţii sclavagiste ca urmare a măsurilor de coerciţie împotriva celor care nu se supuneau sistemelor politico-militare. Deşi în sclavagism stăpânii de sclavi aveau drept de viaţă şi de moarte asupra individului, „stăpânii” au considerat că era mia productiv să le cruţe viaţa iar munca lor să le creeze bogăţie. De la început, sistemul de detenţie era deosebit de aspru încât foarte mulţi dintre cei condamnaţi mureau în temniţele deosebit de insalubre încât unii dintre ei preferau moartea. De sistemul de detenţie nu erau scutiţi nici unii membrii ai claselor conducătoare iar în context, între ei îşi plăteau poliţe cu închisoarea. Numai că aceştia beneficiau de anumite condiţii mult mai umane fapt pe care istoria penitenciarelor o remarcă. Odată cu evoluţia civilizaţiei, încă de pe timpul romanilor, sistemul penitenciar a suferit şi el modificări prin faptul că deţinuţii, pentru a muncii mai cu folos, erau mai bine hrăniţi, mai bine îmbrăcaţi. De aceea, de milenii puşcăriile au fost diferenţiate pentru anumite categorii de oameni. Fără nicio discuţie, niciodată puşcăria nu constituie un mijloc de educaţie. Singura „puşcărie” construită pentru a asigura un sistem educativ era cea numită „arest” sau o altă puşcărie mult mai târziu a fost cunoscută pentru militari „batalionul disciplinar” atunci când a luat fiinţă armata modernă. Dintre toate perioadele din istorie, inchiziţia şi perioada dictaturii staliniste în Rusia şi celelalte state în zona de influenţă sovietică, au avut cele mai grele condiţii inumane de detenţie. În aceste puşcării viaţa omului nu mia conta, deşi societatea şi conducătorii erau din ce în ce mai pregătiţi intelectual. Şi în România, până la urcarea pe tron a Domnitorului Cuza, cei condamnaţi prin voinţa unor persoane şi nu prin voinţa legii, erau deţinuţi în camere speciale la conace, castele, sau în cetăţi întărite unde erau camere speciale pentru condamnaţi. Este cunoscut în România modernă faptul că după înfiinţarea pratidelor politice, când unele dintre ele ajungeau la conducere, îşi rezolvau dominaţia şi cu ajutorul unor puşcării. Istoria penitenciarelor în Transilvania precizează modul în care Vlad Ţepeş a stat 12 ani în închisoare, cum unii conducători precum Horia, Cloşca şi Crişan au fost traşi pe roată, iar exemplele ar putea continua. La începutul secolului 19, ţăranii, prin revolta din 1907, în afară de faptul că 11.000 dintre ei au fost înpuşcaţi, o parte dintre ei au înfundat puşcăriile sistemului. După terminarea războiului din 1916-1918 când şi o parte din puşcăriaşi au dorit să meargă la război, unii dintre ei au făcut chiar adevărate fapte de eroism, drept urmare, regele Ferdinand, prin înalt decret legal, i-a împroprietărit pe toţi cei care, cu preţul vieţii s-au dedicat apărării ţării. A fost o perioadă de acalmie şi de împăcare generală şi doar foarte puţini cetăţeni comiteau fapte penale grave. Sistemul capitalist de atunci a cunoscut două- trei puşcării grele ca detenţie: puşcăria de la Doftana, puşcăria de la Tg. Jiu şi puşcăria de la Fortul Jilava care s-a înfiinţat după cum spune numele, pe locul unui puternic fort de apărare a Bucureştiului. Perioada cea mai grea din istoria modernă a României a fost cea din 1949 până în 1965. Această perioadă grea a fost impusă României de către dictatura stalinistă, ca o parte componentă a războiului nedeclarat dintre sistemul sovietic şi sistemul american.

Frumoasele noastre puşcării acum „Beciul Domnesc”

Prin actul de la 22 Decemrie, cînd puşcăriile au fost deschise iar anarhia care nu se mai termină nici după 26 de ani, românii credeau că „instituţia puşcăriei va fi abolită pentru totdeauna”. În consecinţă fiecare a încercat să-şi facă drepatatea cuma considerata, „au furat legal cât au putut”, având în vedere faptul că societatea în care se spunea că am intrat, este a noastră a tuturor, iar indivizii trebuiau să trăiască ca în comuna primitivă, fără legi şi fără opreligti. Această perioadă a durat până acum recent când Parchetele aveau „orbul găinilor”, când cei care puneau mâna pe putere se „îndopau cu tot ceea ce este mai bun” iar „proştii” sau cei care erau mai greoi de picioare, nu reuşeau „să-şi umple burţile”, după cei 25 de ani fometoşi când sistemul, spre lauda sa, a încercat să facă o altă Românie pe principii mai omeneşti. Că o fi realizat sau nu, doar fiecare dintre noi puteam constata. Una dintre greşelile fundamentale ale celor care au pus mâna pe putere la 22 Decemrie 1989 a fost „deschiderea graniţelor fără niciun fel de restricţie”. Au părăsit imediat graniţele în primul rând unii politicieni pentru a se proteja de furia unui popor înfometat spunem noi din nou, pe drept. Pesoanele încarcerate mai cultivate, au luat-o la sănătoasa peste graniţe, înmulţind numărul infractorilor în toate ţările din Europa. Imediat după 1990 şi cu precădere perioaa 1992-1996, prin „marea privatizare”, făcută de Nicolae Văcăroiu, a constituit pentru România, cea mai mare distrugere a unei economii prospere. Sigur că aceşti capitalişti aventurieri din toate ţările occidentale, au năvălit peste întreprinderile româneşti şi cu doar câteva sute de dolari „frumos mirositori în ochii românilor”, i-au dat la o parte pe românii care încercau să devină şi ei capitalişti. Printre sistemele cele mai păguboase care au contribuit la distrugerea economiei româneşti, putem nominaliza două elemente definitorii: distrugerea sistemului bancar românesc şi acţiunea de denominalizare a leului din cursul anului 2005. Aceastea acţiuni au fost „bomboana de pe coliva economiei româneşti” al cărui mentor a fost guvernatorul Mugur Isărescu, marele mason care, timp de aproape 25 de ani, a băgat „cuţitul în inima economiei româneşti reprezentată de leu”. Poate vă veţi întreba de ce am făcut această digresiune. Scopul este pentru ca cititorul să înţeleagă că îndividul, în decursul existenţei societăţii a fost „vrăjit”de culoarea aurului şi de bani. Războaiele cele mai grele au fost cauzate de 4 elemnete: de femei, de goana după metalul galben, de necesitatea „spaţiului vital” şi de ambiţiile unor conducători de state sau unor politicieni.

Necesitatea specializării puşcăriilor româneşti

În prezent, cele peste 60 de puşcării de pe teritoriul României, reprezintă un "amalgam" de condamnaţi pentru peste 200 de infracţiuni prevăzute în Codul penal. În acest context, nu se poate pune problema că printr-o condamnare, cel care a greşit sau a păcătuit împotriva legii care din ce în ce în România este tot mai stufoasă, are vreo şansă la reeducare. În ultimii 25 de ani, puşcăriile au devenit locul prin care cei certaţi cu legea doar "se specializează" sau chiar unii dintre ei, probabil destul de mulţi se simt la puşcărie mai bine decât la ei acasă. Pentru eliminarea acestei stări de lucru, credem că este necesară modificarea Codului penal şi a Codul de Procedură penală dar şi a Regulamentului de funcţionare a Administraţiei Penitenciarelor din România care aparţine de Ministerul Justiţiei. Mai mult decât atât, credem că ar fi necesar ca anual, toţi membrii CSM-ului, întro legislatură, trebuie să viziteze câte un penitenciar şi chiar locurile de detenţie asigurate la aresturile Inspectoratelor Judeţene şi Locale de poliţie. Aceasta cu cât mai mult, aceşti arestaţi trebuie până la o hotărâre judecătorească a primei instanţe măcar, locul lor de arest trebuie să fie în condiţii normale de securitate, igienă şi hrană.

Ce înseamnă specializare

În primul rând, condiţiile mai aspre de detenţie, trebuie să existe la recidivişti, care se pare că în prezent sunt aproape 60% din cei aflaţi în penitenciare. Dintre aceştia, trebuiesc separaţi cei care au săvârşit crime cu premeditare sau violenţă, aceştia având locul I sau gradul I în categoria se specializare. Urmează penitenciare specializate de gradul III, în care sunt cei care sunt cndamnaţi pentru prima dată, pentru orice infracţiune, mai puţin infracţiunea de omor. Facem această precizare, datorită faptului că într-adevăr, aşa cum preciza şi Carta Drepturilor Fundamentale a UE, la capitolul "Demnitatea", în art. 134-135, "demnitatea umană este inviolabilă", iar tortura este interzisă, precum şi tratamentele inumane şi degradante. De aceea, este necesar ca persoanele condamnate pentru omoruri sub diferite forme, trebuie să se afle în centre de detenţie separate de restul deţinuţilor. Cea de-a patra specializare a penitenciarelor trebuie să fie cele ale femeilor, care şi acestea ar trebui să aibă o secţie specială pentru omoruri intenţionate. Nu în ultimul rând, cea de-a cincea specializare a penitenciarelor, credem că este necesar să fie unul pentru întraga ţară, unde să-şi ispăşească pedeapsa la reeducare, oamenii de afaceri care, din diverse motive, de care şi statul se face vinovat, nu pot fi încarceraţi decât separat de restul condamnaţilor. Spunem acest lucru, datorită faptului că oamenii de afaceri, având posibilităţi intelectuale, ei trebuie chiar să-şi continue afacerile, chiar din puşcăria specializată, achitându-şi atât cazarea, cât şi condiţiile medicale şi de masă din bunurile aflate în afara gratiilor. Ei trebuiesc izolaţi doar de societate prin suprimarea libertăţii temporare şi nu prin condiţii neprielnice de desfăşurarea unor activităţi benefice pentru stat şi implicit pentru cetăţeni. Lor nu le trebuie supremate decât condiţiile avute înainte, în rest, ei trebuie să-şi desfăşoare activitatea nu la muncă necalificată, pentru a câştiga zile, ci ei trebuie chiar să fie impulsionaţi să-şi dezvolte mental creierul prin lucrări creative, aşa cum în mod greşit s-a procedat în ultimii ani, când oameni de cultură şi oameni de afaceri bine dotaţi intelectual, au fost sancţionaţi că la închisoare au scris cărţi. Tot la gradul cinci, cred că este necesar să fie încadraţi şi militarii până la gradul de ofiţer inferior, prin aşa zisele "batalioane disciplinare" sau închisori militare. Iată doar câteva idei din care trebuie să reiasă necesitatea specializării actualelor puşcării. O menţiune specială credem că ar trebui făcută şi pentru personalul de pază al puşcăriilor care trebuie să beneficieze de salarizare aproape deasupra celorlalte categorii profesionale: profesori, medici, etc., având în vedere periculozitatea locului în care îşi desfăşoară activitatea, mai ales la penitenciarele specializate pentru diverse omoruri. Vom reveni.

D. BOŢILĂ

PRELUARE DIN «REFLECTOR ARGEŞEAN» NR. 344 DIN 20 MARTIE - 4 APRILIE 2017

REVISTA PRESEI LOCALE

Ziarul „ANCHETA“

Eliberarea lui Constantin Nicolescu a fost respinsă de Judecătoria Piteşti

■ Judecătoarea Ana-Maria Ciobanu a decis că fostul preşedinte rămâne în închisoare. în ciuda avizului favorabil pe care acesta îl obținuse de la Comisia din Penitenciarul Colibaşi şi i-a dat dreptul sa mai revină asupra cererii abia după alte 6 luni.

■ Avocații au atacat imediat sentința, declarând că nufi pot explica duritatea deciziei.

Ziarul „JURNALUL DE ARGEŞ“

DIICOT cercetează demolările de pe platforma Arpechim Piteşti

Guvernanţii spun că autostrada Piteşti-Sibiu e ca şi construită

Premierul Sorin Grindeanu a precizat că în următoarea lună speră că vor putea începe lucrările pe autostrada Piteşti-Sibiu, pe lotul 1 şi pe lotul 5, „să începem acele faze care trenează", aici fiind vorba despre închiderea Culoarului IV European, care are finanțare pe fonduri europene. La rândul său, într-un interviu acordat revistei Capital, ministrul Transporturilor, Răzvan Cuc preciza că „autostrada Sibiu-Piteşti este proiectul prioritar pentru Guvern". „Prin programul de guvernare, ne-am asumat finalizarea Coridorului IV. Proiectul Sibiu-Piteşti este pentru exercițiul 2017-2020, finalizarea acestuia depinde de eventualele proceduri de contestație. Am solicitat să văd toate problemele identificate pe tronsoanele de autostradă din România, nu dăm termene fără un fundament concret", declara ministrul Transporturilor. Pentru autostrada Pitesti-Craiova, Ministerul Transporturilor, prin Compania Națională de Administrare a Infrastructurii Rutiere, a demarat procedura de licitație pentru studiul de fezabilitate şi proiectul termic. „în acest an, o să se modernizeze 275 km de drum național şi 45 km de variante ocolitoare, proiecte care vor fi finalizate la sfârşitul acestui an. Antreprenorii şi-au asumat aceste termene, trebuie să fie respectate", preciza Răzvan Cuc.

F.S.

„Sunt destui în filiala judeţeană care sunt liberali doar de dragul beneficiilor şi avantajelor“

Adrian Miuțescu a câştigat alegeri¬le pentru şefia Partidului Național Liberal care au avut loc sâmbătă, 29 aprilie a.c, la Casa Sindicatelor din Piteşti. Miuțescu şi-a zdrobit practic adversarii, obținând aproape de trei ori mai multe voturi decât candidatul clasat pe locul secund, respectiv de¬putatul Dănuț Bica. În urma votului exprimat de cei 475 de delegați pro¬venind din 96 de organizații liberale din județ, Adrian Miuțescu a obți¬nut 263 de voturi, Dan Bica - 89 de voturi, Radu Perianu - 82 de voturi, iar Olimpia Doru - 40 de voturi. Noul preşedinte al PNL Argeş ne-a acordat şi un scurt interviu în care dezvăluie planurile sale de revigorare a filialei argeşene a PNL.

Ziarul „ATITUDINE ÎN ARGEŞ“

Un tânăr, condamnat la 1 an închisoare şi sporuri de 24 de ani. În total, 25 ani, 7 luni şi 7 zile închisoare

Iată că lipsa unor măsuri şi unor reglementări riguroase din Codul Penal duce, uneori, la aberații. Recent, Tribunalul Vâlcea a pronunțat o hotărâre ce pare desprinsă dintr-un film SF, în care un tânăr trebuie să execute aproape 26 de ani de puşcărie, deşi pedeapsa principal era de numai unul. Procesul se va muta, în viitorul apropiat, la Curtea de Apel Piteşti. Un tânăr a fost condamnat la 25 ani închisoare pentru fraudă informatică. Din cauza formulei de calcul a pedepselor, s-a ajuns ca, la pedeapsa principală de 1 an, să se adauge spor de 24 de ani: "Dispune ca inculpatul să execute pedeapsa cea mai grea, de 1 an închisoare, la care se adaugă sporul de o treime din totalul celorlalte pedepse, în cuantum de 24 de ani. În total, va execută 25 ani 7 luni şi 7 zile închisoare"...

ANDREEA STOICA

Ziarul „ARGEŞUL“

Miuţescu, din nou şef al PNL Argeş

Consilierul județean Adrian Miuțescu a devenit, după alegerile de sâmbătă, preşedinte al PNL Argeş. El a mai condus într-o perioadă filiala (a fost şi deputat). Ulterior, s-a retras, dar de vreo doi ani a revenit în prim-plan ca purtător de cuvânt. Alegerile de partid au fost organizate ca urmare a demisiei, în decembrie anul trecut, a senatorului Ion Popa de la cârma organizației. Miuțescu a obținut 262 dintre cele 473 de voturi valabil exprimate. Ceilalți trei candidați au fost deputatul Dănuț Bica, consilierul județean Olimpia Doru şi avocatul Radu Perianu, abia ales preşedinte al PNL Piteşti.

Ziarul „ANCHETA“

ÎNCEPE BĂTĂLIA pentru conducerea justiţiei argeşene

11 magistraţi se luptă pentru cele 9 posturi de preşedinţi, vicepreşedinţi şi prim-procurori scoase la concurs

La sfârşitul lunii martie, a fost lansat primul concurs de anul acesta pentru ocuparea posturilor de conducere vacante din instanțele şi prchetele din întreaga țară. De vineri, 21 aprilie, se cunosc şi candidații intrați în lupta pentru câteva dintre cele mai importante funcții din justiția argeşeană.

Mihail Aldea - la un pas de un nou mandat de procuror general

Cea mai importantă funcție de conducere scoasă la concurs este, fără îndoială, cea de procuror general al Argeşului, primul mandat al magistratului Mihail Aldea apropiindu-se de final. Aşa cum de altfel a şi anunțat încă de acum câteva săptămâni, acesta s-a înscris la concurs pentru încă trei ani la şefia Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Piteşti, fiind şi singurul candidat.

Antonia Diaconu părăseşte şefia Parchetului Piteşti

Parchetul de pe lângă Judecătoria Piteşti va avea, începând din vara acestui an, un nou prim procuror. După şase ani în care a condus echipa de procurori de la Piteşti, Antonia Diaconu va trebui să predea ştafeta unui alt magistrat, nemaiavând dreptul să participe la concurs pentru un al treilea mandat. Fiind un procuror tânăr şi apreciat de superiori, este destul de clar că evoluția carierei sale nu se va opri aici: "Mai am încă două luni şi jumătate să mă gândesc ce voi face de acum înainte. Am mai multe opțiuni, dar nu ştiu încă pentru care dintre ele voi înclina. Până atunci, îmi voi face cerere de continuare a activității ca procuror la Parchetul Piteşti - aşa cum ne obligă procedura-, iar după aceea mai vedem", ne-a declarat prim procurorul Antonia Diaconu...

Revista „GHIDUL LOCATARULUI“

Investiţii majore în Mioveni

Într-o şedință extraordinară a Consiliului Local Mioveni s-au aprobat indicatorii tehnico-economici pentru două investiții extrem importante pentru oraş. În primul rând este vorba de extinderea Grădiniței Campionii, prin construcția unui corp nou, astfel încât programul şi activitățile copiilor care sunt înscrişi la program prelungit să nu se mai inter¬caleze cu al celor care sunt la program normal. Cea de-a doua viitoare investiție se referă la refacerea podului de peste râul Argeşel, din cartierul Racovița, pe DN 73D cu ieşire spre DC 85. "Pentru aceste două proiecte vom depune documentele necesare înscrierii în etapa a II-a a Programului Național de Dezvoltare Locală, derulat conform prevederilor Ordonanței de Urgență a Guvernului nr.28/2013, aprobată prin Legea nr. 89/2015, pentru a putea beneficia de finanțare guvernamentală", a declarat primarul Ion Georgescu.

Stânga românească luptă „la baionetă“ cu dreapta obedientă Occidentului

Guvernul Grindeanu la 100 de zile de guvernare fructuoasă şi „frâna politică“ pusă de preşedintele Iohannis

SERIAL

Scurtă trecere în revistă a „obstacolelor“ puse Guvernului Grindeanu

Mai întâi să ne amintim: Guvernul Grindeanu este produsul unui scrutin care a nemul umit profund minoritatea (din partea dreaptă a e ichierului politic) societă ii române ti. i cum la noi, de o bucată de timp, minorită ile (de orice fel) conduc în dauna majorită ilor, de geaba coali ia care a format guvernul are o majoritate confortabilă în Parlament, pentru că cei pu ini dar zgomoto i încearcă i de cele mai multe ori reu esc să facă jocurile. În conformitate cu dorin a coali iei majoritare i-ar fi dorit instalarea noului guvern până la Crăciunul anului 2016, din maotive pe care numai bosumflatul pre edinte (supărat, probabil, pe poporul român care, după cum se vede, nu-l recunoa te ca demiurgul acestei ări) a zădărnicit totul pentru că, vorba ardeleanului, „de ce a a grabă?!” A respins fără prea multe justificări (corect spunând, fără nicio justificare) prima propunere de premier (Sevil Shhaideh) i apoi a tărăgănat cât i-a permis legea desemnarea celui din a doua propunere (Sorin Grindeanu) i astfel, noul guvern a fost învestit abia la 04 ianuarie 2017. A adar, primele 100 de zile ale Guvernului Grindeanu s-au împlinit vineri, 14 martie 2017. De i programul pe baza căruia Coali ia PSD-ALDE a câ tigat majoritatea în alegerile din 11 decembrie 2016 i a fost aprobat de Parlament ca Program de guvernare, cine trebuia (eu rămân la credin a mea că acest „cine trebuia” erau multina ionalele puternic sprijinite de cozile de topor autohtone din partidele înfrânte în alegeri în fruntea cărora s-a postat, spre ru inea lui, pre edintele ării), cu metodele i cu mijloacele oculte dar îndeob te cunoscute, a umplut Agorele ării cu zeci de mii de protestatari cu lozinci vecine cu fascismul (să nu uităm, între altele „DNA să vină să vă ia” i chiar amenin ări cu moartea scrise i strigate). Peste toate acestea s-a suprapus la itatea sau indecizia celui mai mare partid al ării, singurul reprezentant al stângii române ti, multele cedări i reveniri de i măsurile prevăzute în Program erau i sunt mai mult decât pro-cetă eanul român, adică, exact ce îngijorează cel mai mult pe cei care numai binele nu ni-l doresc. i astfel, la mai puţin de o lună de la asumarea mandatului, iniţiativele guvernului de graţiere şi amnistiere, precum şi de amendare a Codului Penal, pentru punerea în acord cu o decizie anterioară a Curţii Constituţionale, au cauzat proteste masive de stradă, care au dus la retragerea iniţiativelor, de i totul fusese perfect constitu ional i legal. Dar, cum spuneam, legalitatea la noi în ară o face, de ceva timp (de peste 12-13 ani), minoritatea. i, pentru a nu fi acuza i că ni se pune nouă pata pe pre edintele Iohanis i că facem referiri nefavorabile la adresa sa, i pentru că suntem la capitolul de reamintiri, să ne aducem aminte cum preşedintele Klaus Iohannis a apărut inopinat la sediul Guvernului pe 18 ianuarie şi a făcut uz de prerogativa lui de a conduce şedinţele Executivului la care participă, (în Constitu ie scrie „la care este invitat”, numai că atunci nu fusese invitat) după ce avusese o discuţie telefonică anterioară cu prim-ministrul şi cu Florin Iordache, ministrul justi iei. Deşi iniţial presa fusese anunţată că nu vor fi declaraţii, Iohannis a spus: „*Cunoaşteţi povestea că este un elefant în încăpere, dar nu-l vedem. Sunt doi elefanţi - ordonanţa de graţiere şi ordonanţa de modificare a codurilor penale... De asemenea, subliniez şi sper să fiu în asentimentul domnului prim-ministru [care] s-a angajat ca aceste chestiuni să nu fie băgate peste noapte în nicio şedinţă de guvern, ci imediat ce documentele vor fi clarificate, evident sub conducerea ministrului Justiţiei, a doamnei ministru de Interne şi a doamnei ministru delegat pentru Afaceri Europene, să fie puse în transparenţă, adică, mai clar, să fie date spre consultare tuturor entităţilor prevăzute de lege*”. În seara zilei de 18 ianuarie a avut loc un protest în Bucureşti şi în alte oraşe. Klaus Iohannis a cerut renunţarea completă la proiectul de modificare a codurilor, justificând că este neavenit şi inacceptabil, iar pe 22 ianuarie, când au avut loc proteste masive în ţară, s-a alăturat protestatarilor (ac iune nu numai neconstitu ională, dar i neavenită). La scurt timp după declaraţiile publice legate de deciziile din şedinţă, în faţa Palatului Victoria s-au strâns circa 15.000 de oameni, iar numărul protestatarilor a crescut în zilele ce au urmat, ajungând la peste 300.000 în toată ţara. Crezând că decongestionează situa ia, ministrul de justi ie i-a asumat întreaga responsabilitate i i-a dat demisia. (Cu toate acestea, atât Curtea Constitu ională a României, cât i CEDO au declarat legale i constitu ionale măsurile adoptate de Guvern, măsuri ce au scos la suprafa ă multe atitudini i vibra ii care alunecau i aluncă încă spre manifestări extremiste i la limita democra iei. În frustrarea lor că n-au reu it să formeze guvernul, cei înfrân i de voin a populară exprimată la 11 decembrie 2016, cu largul sprijin (inclusiv al unor ambasadori care s-au obi nuit să încalce grav statutul diplomatic în condi iile în care nimeni din conducerea de stat din România nu-i pune la punct) din afară dovedesc un sadism îngrijorător care face notă discordantă cu spiritul de toleran ă al poporului român, spirit ce de multe ori este interpretat ca frică sau la itate. Pe 8 februarie 2017, Cabinetul condus de Sorin Grindeanu s-a confruntat cu prima moţiune de cenzură, care însă a fost respinsă. În favoarea moţiunii de cenzură s-au exprimat 161 de parlamentari. Pentru succesul unei moţiuni de cenzură erau necesare 233 de voturi. După aproximativ două săptămâni, pe 22 februarie, Comitetul Executiv Naţional al PSD a votat în unanimitate modificările din componenţa guvernului Grindeanu, pentru portofoliul Justiţiei, în locul lui Florin Iordache, fiind propus fostul judecător al CCR Tudorel Toader. În urma votului, Mihai Tudose a preluat ministerul Economiei, înlocuindu-l pe Alexandru Petrescu, care a preluat ministerul Mediului de Afaceri şi Antreprenoriat. De asemenea, Rovana Plumb a preluat ministerul Fondurilor Europene, înlocuind-o pe Mihaela Toader. Premierul Sorin Grindeanu a declarat atunci că a ajuns la aceste propuneri după ce a discutat, în primul rând, cu persoanele vizate pentru ocuparea funcţiilor, dar şi în urma „consultărilor zilnice, dacă nu mai des, cu conducerea partidului“. O a doua remaniere a Executivului s-a produs la sfârşitul lunii martie, când premierul Sorin Grindeanu a spus că va trimite propunerile făcute de partenerii de la ALDE. Copreşedintele ALDE Daniel Constantin, vicepremier şi ministru al Mediului, a fost înlocuit cu Graţiela Gavrilescu, fost ministru pentru Relaţia cu Parlamentul. Portofoliul ei a fost preluat de liderul senatorilor ALDE, Viorel Ilie.

(continuare în numărul viitor la 130 de zile)

VICTOR VERNESCU